

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 341

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 17 mai 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
426.	— Hotărâre pentru completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 974/2002 privind atestarea domeniului public al județului Alba, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Alba....	94.	— Ordin al ministrului administrației și internelor privind evaluarea performanțelor profesionale individuale ale personalului contractual încadrat în Ministerul Administrației și Internelor.....
449.	— Hotărâre privind schimbarea titularului dreptului de administrare a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale	7–14	
475.	— Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea instalațiilor de centralizare electromecanică pe secția de circulație Siculeni—Adjud”	260.	— Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-CNS „Operarea sistemelor de comunicații, navigație, supraveghere”, volumul V „Utilizarea spectrului de radiofrecvențe aeronautice”, ediția 1/2011
476.	— Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea instalațiilor de centralizare electromecanică pe secția de circulație Ilia—Lugoj”	15–27	
477.	— Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea trecerilor la nivel cu calea ferată”		
		ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
		212.	— Hotărâre pentru aprobarea Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiariilor în activitatea de audit financiar
			28–32

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 974/2002 privind atestarea domeniului public al județului Alba, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Alba

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La anexa nr. 1 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al județului Alba” la Hotărârea Guvernului nr. 974/2002 privind atestarea domeniului public al județului Alba, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Alba,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 și 701 bis din 25 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, după poziția nr. 113 se introduce o nouă poziție, poziția nr. 114, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul administrației și internelor,
Gheorghe Emacu,
secretar de stat

București, 20 aprilie 2011.
Nr. 426.

ANEXĂ

Completare la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al județului Alba

Secțiunea I Bunuri imobile						
Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elementele de identificare	Anul dobândirii sau, după caz, al dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Situția juridică actuală
114.		Teren constructibil zona turistică „Poarta Raiului”	Situat administrativ în extravilanul comunei Șugag, zona turistică „Poarta Raiului”, județul Alba Suprafața totală: 26.697 mp Vecinătăți: — la nord — teren proprietate privată a comunei Săsciori — la sud — pădure Romsilva — la vest — pârâul Canciu — la est — pădure Romsilva	2011		Domeniul public al județului Alba Hotărârea Consiliului Județean Alba nr. 60/2011

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind schimbarea titularului dreptului de administrare a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2) și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilelor aflate în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Agriculturii și

Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură a Județului Mureș în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilelor transmise potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură va lua măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor din actele normative în vigoare privind executarea lucrărilor de

cadastru și publicitate imobiliară, în termen de 60 de zile de la întocmirea protocoalelor prevăzute la art. 2.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale vor modifica inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului în conformitate cu prevederile art. 1.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Valeriu Tabără
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 4 mai 2011.
Nr. 449.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor aflate în domeniul public al statului care se transmit din administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură a Județului Mureș în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură

Nr. M.F.	Persoana juridică care administrează imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea imobilului	Descrierea tehnică din inventar	Valoarea de inventar (lei)	Adresa
147.532	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură a Județului Mureș	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură	Platformă gunoi	Construcție beton	454	Municipiul Târgu Mureș, Str. Insulei nr. 2, județul Mureș
147.533			Depozit de carburanți	Cărămidă, acoperită cu țiglă	21	
147.534			Depozit zgură	Lemn, acoperit cu țiglă	10	
147.535			Corp de legătură	Cărămidă, acoperită cu țiglă	239	
147.536			Împrejmuire laterală	Teren joc, împrejmuire stadion	69.566	
147.537			Centrală	Construcție beton	23.905	
147.538			Turn control	Construcție de lemn	11.566	
147.539			Panou tub oțel	Set compus din 12 buc.	465	
147.540			Panou tub oțel	Set compus din 8 buc.	218	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții

„Modernizarea instalațiilor de centralizare electromecanică pe secția de circulație Siculeni—Adjud”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea instalațiilor de centralizare electromecanică pe secția de circulație Siculeni—Adjud”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții menționat la art. 1 se face din fonduri nerambursabile alocate de Comisia

Europeană prin Fondul European de Dezvoltare Regională și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 11 mai 2011.
Nr. 475.

ANEXĂ

INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții

„Modernizarea instalațiilor de centralizare electromecanică pe secția de circulație Siculeni—Adjud”

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

Amplasament: pe raza județelor Harghita și Bacău

Indicatorii tehnico-economici:

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)		mii lei	173.035*)
(în prețuri la data de 30 septembrie 2010, 1 euro = 4,2674 lei), din care:			
construcții+montaj:		mii lei	67.230
Eșalonarea investiției	INV/C+M	mii lei	
Anul I	INV	mii lei	58.000
	C+M	mii lei	23.000
Anul II	INV	mii lei	58.000
	C+M	mii lei	23.000
Anul III	INV	mii lei	57.035
	C+M	mii lei	21.230
Capacități:			
— Stații CF cu instalații de centralizare electromecanică modernizate		buc.	12
Durata de realizare a investiției		luni	36

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antisismic conform Normativului P 100-1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face din fonduri nerambursabile alocate de Comisia Europeană prin Fondul European de Dezvoltare Regională și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Modernizarea instalațiilor de centralizare electromecanică pe secția de circulație Iliu—Lugoj”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea instalațiilor de centralizare electromecanică pe secția de circulație Iliu—Lugoj”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții menționat la art. 1 se face din fonduri nerambursabile alocate de Comisia

Europeană prin Fondul European de Dezvoltare Regională și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 11 mai 2011.
Nr. 476.

ANEXĂ

**INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Modernizarea instalațiilor de centralizare electromecanică
pe secția de circulație Iliu—Lugoj”**

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

Amplasament: pe raza județelor Timiș și Hunedoara

Indicatorii tehnico-economici:

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)		mii lei	81.755*)
(în prețuri la data de 30 septembrie 2010, 1 euro = 4,2674 lei), din care:			
construcții + montaj		mii lei	35.656
Eșalonarea investiției	INV/C+M	mii lei	
Anul I	INV	<u>mii lei</u>	<u>41.000</u>
	C+M	mii lei	18.000
Anul II	INV	<u>mii lei</u>	<u>40.755</u>
	C+M	mii lei	17.656
Capacități:			
— stații CF cu instalații de centralizare electromecanică modernizate		buc.	7
Durata de realizare a investiției		luni	24

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antisismic conform Normativului P 100-1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face din fonduri nerambursabile alocate de Comisia Europeană prin Fondul European de Dezvoltare Regională și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Modernizarea trecerilor la nivel cu calea ferată”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizarea trecerilor la nivel cu calea ferată”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții menționat la art. 1 se face din fonduri nerambursabile alocate de Comisia Europeană prin Fondul European de Dezvoltare Regională și

de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 11 mai 2011.
Nr. 477.

ANEXĂ

**INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Modernizarea trecerilor la nivel cu calea ferată”**

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

Amplasament: pe raza județelor: Harghita, Brașov, Mureș, Sibiu, Alba, Vâlcea, Gorj, Olt, Dolj, Mehedinți, Teleorman, Argeș, Caraș-Severin, Timiș, Hunedoara, Suceava, Iași, Bacău, Galați, Bistrița-Năsăud, Vaslui, Cluj, Bihor, Sălaj, Maramureș, Satu Mare, Călărași, Dâmbovița, Ilfov, Buzău, Brăila, Vrancea, Prahova, Ialomița, Tulcea, Constanța

Indicatorii tehnico-economici:

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (în prețuri la data de 30 septembrie 2010, 1 euro = 4,2674 lei), din care:		mii lei	105.869*)
construcții + montaj		mii lei	64.871
Eșalonarea investiției:	INV/C+M	mii lei	
Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>36.000</u>
	C+M	mii lei	22.000
Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>36.000</u>
	C+M	mii lei	22.000
Anul III	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>33.869</u>
	C+M	mii lei	20.871
Capacități:			
— treceri la nivel modernizate		buc.	112
Durata de realizare a investiției		luni	34

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antisismic conform Normativului P 100-1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face din fonduri nerambursabile alocate de Comisia Europeană prin Fondul European de Dezvoltare Regională și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

privind evaluarea performanțelor profesionale individuale ale personalului contractual încadrat în Ministerul Administrației și Internelor

Având în vedere prevederile art. 26 alin. (6) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice,

în temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări de Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul ordin instituie norme juridice referitoare la evaluarea performanțelor profesionale individuale ale personalului contractual care ocupă funcții în unitățile aparatului central al Ministerului Administrației și Internelor, denumit în continuare *MAI*, în instituțiile și structurile aflate în subordinea MAI, precum și ale personalului contractual detașat la serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, denumit în continuare *personal contractual*.

Art. 2. — (1) Activitatea profesională a personalului contractual se apreciază anual, ca urmare a evaluării performanțelor profesionale individuale.

(2) Evaluarea performanțelor profesionale individuale, denumită în continuare *evaluare*, constă în aprecierea obiectivă a activității personalului contractual, prin compararea gradului de îndeplinire a obiectivelor individuale, stabilite anual, cu rezultatele obținute în mod efectiv, în funcție de criteriile stabilite de prezentul ordin.

(3) Scopul evaluării constă în:

- stabilirea gradului de compatibilitate a persoanei evaluate cu cerințele cuprinse în fișa postului;
- stabilirea obiectivelor profesionale individuale pentru perioada de evaluare următoare;
- fundamentarea activității de promovare în funcții, grade și trepte profesionale;
- fundamentarea activității de recompensare;
- identificarea nevoilor de formare profesională continuă;
- validarea programelor de recrutare, selecție, încadrare, formare profesională continuă;
- înlesnirea dialogului dintre șef și subordonat în vederea creșterii performanței profesionale;
- acordarea altor drepturi stabilite de actele normative în vigoare.

(4) Rezultatul evaluării se consemnează în raportul de evaluare.

(5) Structura fișei postului este prevăzută în anexa nr. 1, iar modelul raportului de evaluare în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Activitatea de evaluare este o obligație de serviciu a șefilor ierarhici, care poartă întreaga răspundere pentru obiectivitatea acesteia.

(2) Evaluarea care nu corespunde realității atrage răspunderea disciplinară a celui vinovat.

(3) Șefii de la toate nivelurile ierarhice au obligația să asigure continuitatea cunoașterii activității, conduitei și potențialului de dezvoltare a personalului din subordine, respectiv a celui pe care a fost desemnat să îl evalueze dacă a intervenit situația prevăzută la art. 5 alin. (3), în vederea realizării unei evaluări cât mai complete și corecte a personalului contractual.

Art. 4. — Calificativele care se acordă pentru evaluarea personalului contractual sunt:

a) foarte bine	FB
b) bine	B
c) satisfăcător	S
d) nesatisfăcător	NS.

CAPITOLUL II Organizarea și desfășurarea activităților de evaluare

SECȚIUNEA 1

Competențele privind evaluarea personalului contractual

Art. 5. — (1) Evaluarea personalului contractual se întocmește de regulă de către șeful nemijlocit și se aprobă de șeful unității/autorității sau instituției publice, care vor înscrie obligatoriu în raportul de evaluare constatările și concluziile asupra conținutului evaluării, precum și calificativul propus, respectiv acordat.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), evaluarea personalului contractual se întocmește și se aprobă de:

- ministrul administrației și internelor, pentru șefii unităților aparatului central al Ministerului Administrației și Internelor a căror activitate este coordonată de către acesta;
- șeful unității/autorității sau instituției publice, pentru personalul contractual care i se subordonează direct.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2) calificativul acordat constituie calificativ aprobat.

Art. 6. — Nu pot realiza evaluări rudele și afinii până la gradul al IV-lea inclusiv. Dacă șeful nemijlocit se află în una dintre situațiile menționate, evaluarea se întocmește de către o altă persoană care are cel puțin același nivel al funcției de conducere, desemnată de șeful unității/autorității sau instituției publice, iar dacă șeful unității/autorității sau instituției publice se află în una dintre situațiile menționate, evaluarea se realizează de unul dintre adjuncții/locuitorii desemnați de acesta.

SECȚIUNEA a 2-a

Perioada evaluată și perioada de evaluare a personalului contractual

Art. 7. — (1) Perioada evaluată este cuprinsă între 1 ianuarie—31 decembrie a anului anterior celui în care se face evaluarea, cu excepția personalului didactic și didactic auxiliar, pentru care perioada evaluată corespunde anului de învățământ.

(2) Activitatea de evaluare a personalului contractual se realizează în perioada 1 ianuarie—15 februarie a fiecărui an, cu excepția personalului didactic și didactic auxiliar, pentru care

activitatea de evaluare se realizează în perioada 1—30 octombrie a fiecărui an.

(3) Personalul contractual debutant nu se supune evaluării.

Art. 8. — (1) Evaluarea se face numai în cadrul perioadei de evaluare prevăzute la art. 7 alin. (2) și numai pentru personalul contractual care a desfășurat activitate profesională în aceeași unitate cel puțin 6 luni.

(2) În mod excepțional, evaluarea personalului contractual se face și în cursul perioadei evaluate, astfel:

a) atunci când raportul de muncă al personalului contractual evaluat încetează, se suspendă pentru o perioadă de cel puțin 3 luni, în condițiile legii, sau se modifică sub aspectul locului muncii ori al felului muncii, caz în care evaluarea se face pentru perioada de până la încetarea, suspendarea sau modificarea raportului de muncă;

b) atunci când raportul de muncă sau de serviciu, după caz, al șefului nemijlocit, respectiv al șefului unității/autorității sau instituției publice încetează, se suspendă pentru o perioadă de cel puțin 3 luni, în condițiile legii, sau se modifică sub aspectul locului muncii ori al felului muncii, caz în care evaluarea se face până la data la care au intervenit aceste situații sau, dacă nu este posibil, în termen de cel mult 15 zile de la data când au intervenit aceste situații;

c) atunci când pe parcursul perioadei evaluate persoana evaluată dobândește o diplomă de studii de nivel superior și urmează să fie promovată, în condițiile legii, într-o funcție corespunzătoare studiilor absolvite, caz în care evaluarea se face la o dată anterioară promovării;

d) în cazul detașării pentru o perioadă de minimum o lună, caz în care evaluarea se face la finalul acestei perioade de către șeful unității unde are loc detașarea.

(3) Personalul contractual nu va fi evaluat pentru perioada în care i se suspendă raportul de muncă.

SECȚIUNEA a 3-a

Etapele activității de evaluare anuală a personalului contractual

Art. 9. — Șefii unităților/autorităților sau instituțiilor publice care au în subordine personal contractual vor lua măsuri ca la începerea perioadei de evaluare să fie finalizate următoarele activități pregătitoare:

a) emiterea dispoziției/ordinului de zi privind organizarea și desfășurarea activității de evaluare a personalului;

b) instruirea personalului care participă la activitatea de evaluare a subordonaților;

c) difuzarea imprimatelor tipizate pentru evaluarea personalului.

Art. 10. — În intervalul perioadei de evaluare se realizează următoarele activități:

a) desfășurarea de către șeful nemijlocit a interviului de evaluare, notarea concluziilor și stabilirea obiectivelor profesionale individuale pentru perioada de evaluare care a început;

b) acordarea de către șeful nemijlocit a punctajului pentru fiecare obiectiv profesional individual și criteriu de evaluare;

c) calcularea punctajului mediu, a punctajului ponderat și a punctajului general de către șeful nemijlocit;

d) înscrierea aprecierilor și propunerilor de către șeful nemijlocit și transmiterea raportului de evaluare la șeful unității/autorității sau instituției publice;

e) înscrierea concluziilor și recomandărilor de către șeful unității/autorității sau instituției publice și aprobarea calificativului;

f) aducerea la cunoștința personalului a rezultatului evaluării;

g) consemnarea în cuprinsul fișei de evaluare a intenției formulării unei contestații ori, după caz, depunerea unei contestații la secretariatul unității/instituției sau autorității publice din care face parte șeful care a aprobat evaluarea;

h) soluționarea contestației și acordarea calificativului final;

i) luarea la cunoștință a calificativului final.

Art. 11. — (1) La finele perioadei de evaluare se realizează următoarele activități:

a) se analizează modul în care s-a desfășurat evaluarea personalului la nivelul fiecărei unități/autorități sau instituții publice;

b) se trimite la eșalonul superior, respectiv la Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date în cazul serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, raportul privind concluziile rezultate din analiza activității de evaluare a personalului, situația statistică cu calificativele acordate, tabelul nominal cu personalul evaluat cu calificativul nesatisfăcător și măsurile propuse; se exceptează de la această prevedere instituțiile prefectului.

(2) Eșaloanele superioare prevăzute la alin. (1) lit. b), precum și instituțiile prefectului trimit la Direcția generală management resurse umane din Ministerul Administrației și Internelor, în termen de cel mult 30 de zile de la încheierea perioadei de evaluare, raportul privind concluziile rezultate din analiza activității de evaluare a personalului, situația statistică cu calificativele acordate și tabelul nominal cu personalul evaluat cu calificativul nesatisfăcător.

SECȚIUNEA a 4-a

Procesul de evaluare a performanțelor profesionale individuale

Art. 12. — Procesul de evaluare a performanțelor profesionale individuale are ca elemente de referință:

a) fișa postului, ca element de raportare la cerințele postului, activitățile și responsabilitățile corespunzătoare postului;

b) obiectivele profesionale individuale stabilite pentru perioada evaluată;

c) criteriile de evaluare stabilite la art. 15 alin. (2)—(4).

Art. 13. — (1) Pregătirea interviului se face de către șeful nemijlocit al persoanei evaluate și cuprinde:

a) studierea atribuțiilor, responsabilităților și a cerințelor cuprinse în fișa postului, precum și a obiectivelor înscrise în raportul de evaluare precedent;

b) înscrierea în raportul de evaluare a recompenselor, sancțiunilor și a studiilor, cursurilor de pregătire, stagiilor de documentare absolvite/efectuate în perioada evaluată;

c) documentarea asupra activității personalului;

d) întocmirea planului general de desfășurare a interviului; pentru personalul care ridică probleme deosebite în activitatea profesională și în conduită se va întocmi un plan de interviu individualizat, cu scopul de a identifica cu claritate cauzele care au condus la această stare și măsurile care pot fi luate pentru remedierea neajunsurilor;

e) evidențierea în planul de interviu a aspectelor cuprinse în raportul de evaluare care sunt susceptibile de a fi apreciate drept satisfăcătoare și nesatisfăcătoare, ori care pot genera confuzii și interpretări;

f) planificarea personalului pentru interviu, comunicarea locului, orei și scopului, cu cel puțin două zile înainte de desfășurarea acestuia.

(2) Desfășurarea interviului de evaluare se bazează pe următoarele reguli:

a) se iau în considerare atribuțiile înscrise în fișa postului personalului evaluat, obiectivele individuale înscrise în raportul de evaluare și rezultatele activității;

b) se recomandă imprimarea unui caracter de discuție relaxată și încurajarea exprimărilor deschise;

c) șeful nemijlocit are datoria de a nu se lăsa influențat de aprecierile altor persoane și de a evalua nepărtinitor, fără prejudecăți și fără a impune o atitudine de severitate sau indulgență excesivă.

(3) În desfășurarea interviului de evaluare pot fi avute în vedere următoarele aspecte:

- a) enumerarea celor mai importante rezultate ale activității în perioada evaluată;
- b) prezentarea principalelor deficiențe ale activității în perioada evaluată;
- c) prezentarea factorilor care se consideră că au influențat, pozitiv, dar și negativ, performanța profesională în perioada evaluată;
- d) prezentarea eventualelor opinii și argumente ale personalului evaluat referitoare la ceea ce se poate face în plan profesional în anul următor pentru perfecționarea activității proprii și a structurii din care face parte.

(4) Evaluatorul oferă persoanelor evaluate posibilitatea de a-și susține cu argumente eventualele obiecții privind modul de apreciere, precum și de a prezenta aspectele pe care le consideră ca fiind relevante pentru activitatea sa.

(5) Interviul de evaluare se finalizează cu stabilirea obiectivelor profesionale individuale pentru anul următor.

Art. 14. — (1) Obiectivele profesionale individuale trebuie să corespundă următoarelor cerințe:

- a) să fie specifice atribuțiilor funcționale menționate în fișa postului;
- b) să fie cuantificabile;
- c) să fie prevăzute cu termene de realizare;
- d) să fie realiste, adică să poată fi duse la îndeplinire în termenele de realizare prevăzute și cu resursele alocate;
- e) să fie flexibile, adică să poată fi revizuite în funcție de modificările intervenite în prioritățile unității/autorității sau instituției publice.

(2) Obiectivele profesionale individuale pot fi revizuite trimestrial sau ori de câte ori intervin modificări semnificative în prioritățile sau resursele alocate unității/autorității ori instituției publice sau/și cu privire la activitățile și responsabilitățile corespunzătoare postului. Obiectivele revizuite se menționează în raportul de evaluare a performanțelor profesionale individuale și se aduc la cunoștința persoanei evaluate.

Art. 15. — (1) Criteriile de analiză a postului, prevăzute de lege, în baza cărora sunt stabilite criteriile de evaluare a performanțelor profesionale individuale sunt următoarele:

- a) cunoștințe și experiență;
- b) complexitate, creativitate și diversitatea activităților;
- c) judecata și impactul deciziilor;
- d) influență, coordonare și supervizare;
- e) contacte și comunicare;
- f) condiții de muncă;
- g) incompatibilități și regimuri speciale.

(2) Criteriile de evaluare a performanțelor profesionale individuale sunt următoarele:

- a) nivelul cunoștințelor și abilităților;
- b) nivelul de implicare în îndeplinirea atribuțiilor;
- c) dificultatea/complexitatea atribuțiilor îndeplinite — în raport cu posturi similare;
- d) capacitatea de lucru cu supervizare redusă;
- e) loialitatea față de instituție;
- f) capacitatea de lucru în echipă;
- g) capacitatea de comunicare.

(3) Suplimentar față de criteriile stabilite la alin. (2), pentru personalul contractual care ocupă posturi prevăzute cu studii superioare și studii superioare de scurtă durată, respectiv studii universitare de licență sau studii universitare de masterat, se stabilesc următoarele criterii de evaluare a performanțelor profesionale individuale:

- a) capacitatea de a-și asuma responsabilități;
- b) capacitatea de a se perfecționa și a valorifica experiența dobândită;
- c) spiritul de inițiativă.

(4) Suplimentar față de criteriile stabilite la alin. (2), pentru personalul contractual care ocupă funcții de conducere se stabilesc următoarele criterii de evaluare a performanțelor profesionale individuale:

- a) capacitatea de a organiza;
- b) capacitatea de a coordona;
- c) capacitatea de a controla;
- d) capacitatea de a decide;
- e) capacitatea de a dezvolta abilitățile personalului;
- f) capacitatea de analiză și sinteză;
- g) creativitatea și spiritul de inițiativă.

(5) Personalul contractual care ocupă temporar funcții de conducere este evaluat pentru perioada respectivă conform prevederilor alin. (2) și (3).

Art. 16. — (1) Obiectivele profesionale individuale și criteriile de evaluare a performanțelor profesionale individuale se notează de către evaluator cu note de la 1 la 5, nota 1 reprezentând minimumul, iar nota 5 maximumul.

(2) Îndeplinirea obiectivelor are o pondere de 70% în evaluarea finală, iar realizarea criteriilor de evaluare a performanțelor profesionale individuale are o pondere de 30% în evaluarea finală. Nota finală acordată persoanei evaluate este dată de media ponderată a notelor acordate la îndeplinirea obiectivelor, la care se adaugă media ponderată a notelor acordate la criteriile de evaluare a performanțelor profesionale individuale.

(3) Calificativul final al evaluării se stabilește pe baza notei finale, după cum urmează:

- a) între 1,00 și 2,00 — nesatisfăcător;
- b) între 2,01 și 3,50 — satisfăcător;
- c) între 3,51 și 4,50 — bine;
- d) între 4,51 și 5,00 — foarte bine.

(4) În cazul în care pe parcursul unui an personalul a fost evaluat pentru una sau mai multe situații prevăzute la art. 8 alin. (2), punctajul final se calculează ca medie aritmetică ponderată conform formulei:

$$\frac{P_1 \times n_1 + P_2 \times n_2 + \dots + P_i \times n_i}{n_1 + n_2 + \dots + n_i} = P, \text{ unde:}$$

P_1, P_2, \dots, P_i = punctajul obținut la fiecare evaluare întocmită conform prevederilor art. 7 alin. (2);

n_1, n_2, \dots, n_i = numărul de luni pentru care s-a întocmit fiecare evaluare întocmită conform prevederilor art. 8 alin. (2);

P = punctajul final care se transformă în calificativ anual.

SECȚIUNEA a 5-a

Aducerea la cunoștința personalului a evaluărilor, procedura de contestare și modul de soluționare a contestației

Art. 17. — (1) Rapoartele de evaluare se aduc la cunoștința celor evaluați, după aprobare, de către șefii care le-au întocmit. Evaluatorii au obligația să asculte opiniile celor evaluați cu privire la corectitudinea și obiectivitatea aprecierilor și să motiveze deciziile luate.

(2) Fiecare persoană evaluată va lua cunoștință, sub semnătură, de rezultatele evaluării.

Art. 18. — (1) Persoana nemulțumită de rezultatul evaluării/calificativului acordat are dreptul de a contesta, în termen de 5 zile lucrătoare de la luarea la cunoștință, rezultatul evaluării și calificativul acordat. Contestația se menționează în raportul de evaluare, prin marcarea în rubrica destinată, sau se depune la secretariatul unității/instituției sau autorității publice din care face parte șeful care a aprobat evaluarea, printr-un raport personal al persoanei evaluate, în care se cuprind motivele și argumentele corespunzătoare.

(2) Constituirea comisiei de cercetare a contestației se dispune după cum urmează:

a) de ministrul administrației și internelor, pentru cercetarea contestațiilor formulate împotriva evaluărilor aprobate de acesta;

b) de șeful nemijlocit al celui care a aprobat evaluarea, în termen de 3 zile lucrătoare de la data depunerii contestației;

c) de directorul Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, pentru personalul contractual detașat la serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, în termen de 3 zile lucrătoare de la data primirii raportului de evaluare/raportului personal cu contestația.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2) lit. a), comisia este formată din membri ai Colegiului ministerului.

(4) Comisia de cercetare a contestației va fi formată dintr-un număr impar de membri, dintre care unul este desemnat președintele comisiei.

(5) În comisia de cercetare a contestației nu pot fi desemnați cei care au întocmit/aprobat evaluarea.

(6) Cercetarea contestației se realizează pe baza raportului de evaluare al cărui rezultat se contestă, obiectivelor stabilite/revizuite în raportul de evaluare precedent, fișei postului persoanei evaluate, referatului întocmit de șeful nemijlocit al persoanei evaluate, referatului întocmit de șeful unității/autorității sau instituției publice, precum și a interviului realizat cu personalul contractual care a contestat evaluarea.

(7) Referatele prevăzute la alin. (6) cuprind motivația corespunzătoare a propunerii/acordării punctajelor și calificativelor contestate.

(8) Rezultatul cercetării se consemnează într-un proces-verbal care, împreună cu documentele de verificare și raportul de evaluare, se prezintă șefului competent să soluționeze contestația. Hotărârea asupra contestației este definitivă, se consemnează în raportul de evaluare și se comunică celui în cauză, pe bază de semnătură, în termen de 5 zile lucrătoare de la constituirea comisiei de cercetare a contestației.

(9) Documentele întocmite în urma verificărilor se atașează la raportul de evaluare, care se introduce în dosarul personal al persoanei evaluate.

CAPITOLUL III

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 19. — Pentru activitatea profesională desfășurată în anul 2010, în cazul personalului contractual a cărui perioadă de evaluare anuală era stabilită între 1 decembrie și 30 noiembrie a anului următor ori în anul de învățământ 2009—2010, obiectivele profesionale individuale se stabilesc de către șeful nemijlocit, pe baza principalelor sarcini avute de personalul contractual în perioada evaluată.

Art. 20. — Prin excepție de la prevederile art. 7 alin. (2), activitatea de evaluare a personalului contractual pentru activitatea profesională desfășurată în anul 2010, respectiv în anul de învățământ 2009—2010 începe la 15 zile și se finalizează în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 21. — În situația în care calificativele obținute în anii 2008 și 2009 sunt necesare pentru promovarea personalului contractual, acestea se echivalează cu calificativele prevăzute de prezentul ordin, astfel:

a) foarte bun = foarte bine;

b) bun = bine;

c) satisfăcător = satisfăcător; la nivel standardului stabilit postului = satisfăcător; corespunzător = satisfăcător;

d) nesatisfăcător = nesatisfăcător.

Art. 22. — Imprimarele tipizate prevăzute prin prezentul ordin se asigură de către inspectoratele generale/similare pentru unitățile subordonate, iar pentru unitățile aparatului central al Ministerului Administrației și Internelor și cele subordonate nemijlocit acestora de către Direcția generală management resurse umane.

Art. 23. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 24. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

București, 10 mai 2011.
Nr. 94.

ANEXA Nr. 1

STRUCTURA FIȘEI POSTULUI

Unitatea

Caracterul documentului:

FIȘA POSTULUI

A. Identificarea postului

1. Denumirea structurii/biroului/compartimentului

2. Denumirea postului

3. Poziția postului din statul de organizare

4. Funcția

5. Gradul/Treapta profesională

6. Nivelul de acces la informații clasificate

7. Relații cu alte posturi

7.1. Sfera relațională internă:

— relații ierarhice

— relații funcționale

— relații de control

— relații de reprezentare

7.2. Sfera relațională externă:

— relații cu autorități și instituții publice

— relații cu organizații internaționale

— relații cu persoane juridice private

B. Cerințele postului

1. Pregătire:

- 1.1. studii de specialitate
- 1.2. cursuri/programe de perfecționare/specializare
- 1.3. limbi străine și nivelul de cunoaștere
- 1.4. cunoștințe de operare/programare pe calculator și nivelul de cunoaștere
- 1.5. alte cunoștințe și abilități
- 1.6. autorizații speciale pentru exercitarea atribuțiilor

2. Experiență:

- 2.1. vechime în muncă
- 2.2. vechime în specialitate

3. Aptitudini și abilități necesare

4. Starea sănătății

5. Trăsături psihice și de personalitate

C. Condiții specifice postului

1. Locul de muncă

2. Programul de lucru

3. Deplasări curente

4. Încadrarea în condiții de muncă

5. Riscuri implicate de post

6. Compensări

D. Descrierea activităților și responsabilităților corespunzătoare postului

Șeful unității/autorității sau instituției publice

Numele și prenumele.....

Semnătura Data

Șeful nemijlocit

Numele și prenumele

Semnătura Data

Titularul postului

Numele și prenumele

Semnătura Data

NOTĂ:

Întocmirea fișelor postului se realizează potrivit Îndrumarului de completare a fișei postului din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 665/2008 privind unele activități de management resurse umane în unitățile Ministerului Administrației și Internelor, cu modificările ulterioare, adaptat conform prezentei structuri a fișei postului. Pentru posturile de personal contractual din structurile de ordine și siguranță publică se aplică în mod corespunzător și prevederile referitoare la analiza postului stabilite de anexa nr. 1 la Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 665/2008, cu modificările ulterioare.

ANEXA Nr. 2

Caracterul documentului:

(INSTITUȚIA)

Unitatea

RAPORT DE EVALUARE

a performanțelor profesionale individuale ale personalului contractual pentru perioada de la la

— model —

Motivul evaluării: anuală alte:

A. Date de identificare

Numele și prenumele persoanei evaluate:

denumirea postului:funcția:

gradul/treapta profesională: gradația corespunzătoare tranșei de vechime: elementele de

identificare a postului în unitate/structură (departament/serviciu/birou/compartiment ori similare):

.....

data încadrării în instituție:; data numirii în funcție:; data ultimei promovări:

.....

calificative obținute în ultimii 3 ani:

III II I

B. Obiective realizate

Nr. crt.	Obiectivele pentru perioada evaluată	% din timp	Realizat %	Nota propusă	Nota acordată
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					

Nr. crt.	Obiectivele revizuite în perioada evaluată	% din timp	Realizat %	Nota propusă	Nota acordată
1.					
2.					
3.					

Total la îndeplinirea obiectivelor (70% din evaluarea finală)	media notelor =	media ponderată = media notelor x 0,7 =
--	-----------------	---

C. Criterii de performanță îndeplinite

Nr. crt.	Criterii de performanță utilizate în evaluare	Nota șefului nemijlocit	Nota șefului unității
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			

Total la îndeplinirea obiectivelor (30% din evaluarea finală)	media notelor =	media ponderată = media notelor x 0,3 =
--	-----------------	---

Nota evaluării = (media ponderată a notelor acordate la modulul B + media ponderată a notelor acordate la modulul C) =
Calificativul evaluării =

D. Obiectivele stabilite cu ocazia evaluării pentru următoarea perioadă evaluată

Nr. crt.	Obiective	% din timp
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		

E. Studii, cursuri de pregătire profesională, stagii de documentare absolvite/efectuate în perioada supusă aprecierii și calificativele obținute:

F. Recompense și sancțiuni disciplinare:

a) recompense acordate, data și motivul:

b) sancțiuni disciplinare aplicate, data și motivul:

G. Potențialul de dezvoltare și propuneri ale șefului nemijlocit privind evoluția profesională:

a) promovarea în gradul/treapta profesională

b) participarea la cursuri/programe de formare profesională continuă:

c) desfășurarea unei noi activități/modificarea raporturilor de muncă:

d) altele:

H. Obiecții ale persoanei evaluate în cadrul interviului:

Semnătura persoanei evaluate:

Data interviului:

I. Aprecieri și propuneri ale șefului nemijlocit:

Șeful nemijlocit: numele și prenumele:

Funcția, data numirii:

Semnătura:

Data evaluării:

J. Concluzii și recomandări ale șefului unității/autorității sau instituției publice:

Șeful unității/autorității sau instituției publice:

Gradul, numele și prenumele:

Funcția, data numirii:

Semnătura:

Data evaluării:

K. Luarea la cunoștință a rezultatelor evaluării:

De acord cu rezultatele evaluării Semnătura: Data:

Contest rezultatele evaluării Semnătura: Data:

Motivația și argumentele contestației:

Rezultatul contestației:

Șeful comisiei de cercetare a contestației:

Gradul, numele și prenumele:

Semnătura: Data:

Hotărârea privind rezolvarea contestației:

Luarea la cunoștință a rezolvării contestației:

Semnătura:

Data luării la cunoștință:

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

**pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-CNS
„Operarea sistemelor de comunicații, navigație, supraveghere”, volumul V
„Utilizarea spectrului de radiofrecvențe aeronautice”, ediția 1/2011**

Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin Ministerului Transporturilor și Infrastructurii ca autoritate de stat în domeniul transporturilor,

în temeiul prevederilor art. 4 lit. b) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Reglementarea aeronautică civilă română RACR-CNS „Operarea sistemelor de comunicații, navigație, supraveghere”, volumul V „Utilizarea spectrului de radiofrecvențe aeronautice”, ediția 1/2011, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — În termen de 120 de zile de la data publicării prezentului ordin, Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română” va emite procedurile și instrucțiunile de aplicare și le va publica pe site-ul propriu, www.caa.ro

Art. 3. — Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”, Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian” — ROMATSA, precum și agenții aeronautici certificați/autorizați să furnizeze servicii de navigație aeriană vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

București, 6 aprilie 2011.
Nr. 260.

ANEXĂ

**REGLEMENTAREA AERONAUTICĂ CIVILĂ ROMÂNĂ RACR-CNS
„Operarea sistemelor de comunicații,
navigație, supraveghere”, volumul V „Utilizarea spectrului de radiofrecvențe aeronautice”, ediția 1/2011**

PREAMBUL

(1) Prezenta reglementare aeronautică civilă română RACR-CNS „Operarea sistemelor de comunicații, navigație, supraveghere”, volumul V „Utilizarea spectrului de radiofrecvențe aeronautice”, ediția 1/2011, reprezintă transpunerea în cadrul reglementat național a standardelor și practicilor recomandate prevăzute în anexa 10 la Convenția privind aviația civilă internațională, denumită în continuare *anexa 10 OACI*, „Aeronautical Telecommunications”, volumul V „Aeronautical Radio Frequency Spectrum Utilization”, ediția 2, iulie 2001, cu amendamentele sale ulterioare, inclusiv Amendamentul nr. 83.

(2) Standardele și practicile recomandate în anexa 10 OACI, „Aeronautical Telecommunications” se aplică în acele porțiuni de spațiu aerian aflate sub jurisdicția unui stat membru semnatar al Convenției privind aviația civilă internațională, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944, în care se furnizează servicii de trafic aerian, precum și în acele spații aeriene unde statul acceptă responsabilitatea de a furniza servicii de trafic aerian deasupra mării libere sau în spații aeriene de suveranitate nedeterminată.

(3) Prezenta reglementare se aplică în România, împreună cu celelalte reglementări aeronautice naționale, în scopul asigurării desfășurării traficului în spațiul aerian național, pe rutele aeriene interne și internaționale, în condiții de siguranță și eficiență.

(4) Prevederile RACR-CNS au fost elaborate astfel încât:

- standardele și practicile recomandate prevăzute în anexa 10 OACI sunt transpuse integral în RACR-CNS ca reguli. Acolo unde a fost cazul au fost făcute particularizările necesare în scopul de a se facilita înțelegerea și aplicarea corectă a acestora (de exemplu, acolo unde standardul OACI prevede o responsabilitate a statului, regula corespunzătoare din RACR-CNS precizează, în contextul instituțional din aviația civilă română, cărei anume funcții/instituții — de exemplu, autoritatea de stat, autoritatea delegată, administrație sau unități furnizoare de servicii etc. — îi revine responsabilitatea respectivă);

- anexele și suplimentele la anexa 10 OACI se transpun integral, în cadrul procedurilor și instrucțiunilor de aeronautică civilă de aplicare a prevederilor prezentei reglementări;

- notele din textul original au fost introduse, parțial sau total, după caz, ca text asociat regulilor, acolo unde s-a apreciat că precizările respective sunt necesare sau utile în aplicarea regulilor;

- au fost introduse în prezenta reglementare și acele standarde și practici recomandate ale anexei 10 OACI pentru care serviciile de comunicații, navigație și supraveghere (CNS) din România nu dispun încă, la data aprobării prezentei reglementări,

de suportul tehnico-operațional necesar, considerându-se însă că implementarea acestor standarde și practici, ca reguli naționale, este necesară în scopul dezvoltării în continuare a serviciilor CNS și a sistemului de management al traficului aerian (ATM) național;

- elaborarea RACR-CNS, volumul V, ediția 1/2011, a păstrat în cea mai mare măsură același sistem de numerotare/identificare a capitolelor, secțiunilor, tabelelor și figurilor față de anexa 10 OACI, volumul V „Utilizarea spectrului de radiofrecvențe aeronautice”.

(5) Modurile de conformare acceptate pentru cerințele din RACR-CNS, volumul V, ediția 1/2011, sunt cele conținute în manualele procedurale, circularele etc. emise de Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI), dar și materialele cu caracter orientativ și indicațiile EUROCONTROL.

CAPITOLUL 1

Definiții

NOTĂ:

Toate referințele privind „Reglementările radio” se fac față de reglementările radio publicate de „Uniunea Internațională de Telecomunicații” — „International Telecommunication Union” (ITU). Reglementările radio sunt amendate periodic prin deciziile cuprinse în actele finale ale Conferinței mondiale de radiocomunicații”, ținută în principiu la 2 sau 3 ani. Mai multe informații date de ITU referitoare la sistemul de frecvențe aeronautice sunt conținute în documentul „Handbook on Radio Frequency Spectrum Requirements for Civil Aviation” (Doc 9.718), care cuprinde declarații privind politicile aprobate ale OACI.

În sensul prezentei reglementări, termenii de mai jos au următorul înțeles:

— *mijloc alternativ de comunicații* — mijloc de comunicație cu același statut ca mijlocul principal, utilizat ca mijloc ajutător;

— *simplex pe două canale* — simplex ce utilizează două canale de frecvență, câte unul pentru fiecare direcție;

NOTĂ:

Această metodă este denumită și semiduplex.

— *duplex* — o metodă în cadrul căreia comunicațiile între două stații pot fi realizate în ambele direcții simultan;

— *canal de frecvență* — o porțiune continuă a spectrului de frecvențe corespunzătoare unei transmisii, utilizând o clasă specifică de emisie;

NOTĂ:

Clasificarea emisiilor și informațiilor referitoare la banda din spectrul de frecvențe corespunzătoare unui anumit tip de transmisie (lățime de bandă) este specificată în cadrul „Reglementărilor radio”, articolul S2 și în apendicele S1.

— *simplex pe frecvență decalată (offset)* — o variantă de simplex pe canal unic, în cadrul căreia comunicația dintre două stații radioaeronautice este efectuată prin utilizarea în mod intenționat a unor frecvențe ușor diferite în fiecare direcție, dar care conțin o bandă din spectrul alocat pentru operare;

— *comunicații de control operaționale* — comunicațiile necesare pentru exercitarea autorității privind inițierea, continuarea, derularea sau terminarea unui zbor în interesul siguranței aeronavelor, un zbor efectuat cu regularitate și eficiență;

NOTĂ:

Aceste comunicații sunt în mod obișnuit necesare pentru schimbarea mesajelor între aeronave și companiile aeriene.

— *mijloace de comunicație de bază* — mijloace de comunicație utilizate în mod obișnuit între aeronave și stații de sol ca soluție de bază, acolo unde există mijloace alternative de comunicații;

— *simplex* — o metodă de telecomunicații între două stații care are loc într-o singură direcție la un moment dat;

NOTĂ:

Ca aplicație la serviciul mobil aeronautic, această metodă poate fi clasificată după cum urmează:

- a) simplex pe canal unic;
- b) simplex pe două canale;
- c) simplex pe frecvență decalată.

— *simplex pe canal unic* — simplex care utilizează același canal de frecvență pentru fiecare direcție;

— *legătură de date VHF (VDL)* — o subrețea mobilă a rețelei de telecomunicații aeronautice (ATN — Aeronautical Telecommunication Network), care operează în banda de frecvențe aeronautice mobile VHF. Suplimentar, VDL poate furniza funcții non-ATN, cum ar fi transmisia digitală de voce.

CAPITOLUL 2

Frecvențe de urgență (situații de pericol)

Introducere

NOTĂ:

Articolul S30 din regulamentele de radiocomunicații ITU conține dispozițiile generale relative la comunicațiile de urgență și de siguranță pentru toate serviciile mobile. Apendicele S13 desemnează frecvențele ce trebuie utilizate în aceste situații. Conform apendicelui S13, partea A1, secțiunea 1, serviciul mobil aeronautic se conformează acordurilor speciale dintre guverne, dacă acestea au fost convenite. Anexele OACI constituie astfel de acorduri.

Standardele și practicile recomandate referitoare la frecvențele radio pentru comunicațiile în caz de urgență țin cont de unele proceduri adoptate de către OACI și de asemenea de anumite prevederi ale „Regulamentelor radio” elaborate de ITU.

RACR-CNS, volumul II, stipulează că o aeronavă în zbor, în caz de pericol, trebuie să utilizeze frecvența folosită pentru comunicațiile normale cu stațiile aeronautice în acel moment. Totuși, în cazul în care o aeronavă a aterizat ori a amerizat forțat, este necesară alocarea uneia sau mai multor frecvențe specifice ce pot fi utilizate în întreaga lume, astfel încât acestea să poată fi menținute sau folosite pe cât mai multe stații, inclusiv pe echipamentele de determinare a direcției (radiogoniometre) și pe stațiile serviciului maritim mobil.

Frecvența 2182 kHz oferă, de asemenea, posibilități de comunicare între aeronave și stațiile serviciului maritim mobil. Regulamentele de radiocomunicații ITU specifică în apendicele S13, partea A2, faptul că frecvența 2182 kHz este frecvența internațională de radiotelefonie pentru situațiile de urgență, fiind utilizată în acest scop de către nave, aeronave și de către stațiile ambarcațiunilor de salvare ce folosesc frecvențe în benzile autorizate între 1605 kHz și 4000 kHz, atunci când se cere asistență de la serviciul maritim.

Referitor la emițătoarele locatoarelor utilizate pentru situații de urgență (ELTs—Emergency Locator Transmitters), proiectate a fi detectate și localizate prin satelit, regulamentele de radiocomunicații autorizează utilizarea acestor mijloace radio, ITU definindu-le ca radiomarkere ce indică poziția în situațiile de urgență, cu ajutorul sateliților. Regulamentele de radiocomunicații din apendicele S13, partea A2, stipulează că banda de frecvențe 406—406,1 MHz este utilizată exclusiv de radiomarkerere utilizate pentru indicarea poziției în situațiile de urgență, cu ajutorul sateliților, semnalele radio fiind emise în direcția sol-aer.

Frecvența 4125 kHz este, de asemenea, autorizată de către ITU pentru a permite comunicarea dintre stațiile din serviciul mobil maritim și stațiile aeronavelor aflate în pericol. În conformitate cu regulamentele de radiocomunicații ITU (RR

S5.130 și apendicele S13), stațiile de bord pot utiliza frecvența purtătoare de 4125 kHz pentru a comunica cu serviciul mobil maritim în caz de pericol și în scopuri de siguranță. În conformitate cu RR S5.115 din același regulament, frecvențele de 3023 kHz și de 5680 kHz ale serviciului mobil aeronautic (R) pot fi utilizate pentru coordonarea cu serviciul mobil maritim la operațiunile de căutare-salvare.

În mod similar, frecvența de 500 kHz (RR S5.83) este frecvența internațională pentru situațiile de pericol, utilizată în cod Morse de către nave, aeronave și stațiile ambarcațiunilor de salvare ce utilizează frecvențe în benzile cuprinse între 415 kHz și 535 kHz, atunci când solicită asistență de la serviciul maritim (apendicele S13 din RR, partea A2).

Referitor la stațiile de la bordul ambarcațiunilor de salvare, regulamentele de radiocomunicații stipulează utilizarea frecvenței(ilor) 500 kHz, 8364 kHz, 2182 kHz, 121,5 MHz și 243 MHz, în cazul în care stația de salvare este capabilă să opereze în benzile 415—535 kHz, 4000—27500 kHz, 1605—2850 kHz, 117,975—137 MHz și 235—328,6 MHz (apendicele S13, partea A2 din RR).

2.1. Frecvențele emițătoarelor locatoarelor de urgență (ELT) pentru căutare și salvare

2.1.1. În conformitate cu standardele anexei 6 OACI, părțile I, a II-a și a III-a, până la 1 ianuarie 2005 emițătoarele locatoarelor de urgență instalate pe aeronave au operat fie pe ambele frecvențe de 406 MHz și 121,5 MHz, fie numai pe frecvența de 121,5 MHz.

2.1.2. În conformitate cu standardele anexei 6 OACI, părțile I, a II-a și a III-a, începând cu 1 ianuarie 2002 inclusiv, toate emițătoarele locatoarelor de urgență instalate pe aeronave trebuie să funcționeze pe ambele frecvențe de 406 MHz și 121,5 MHz.

2.1.3. În conformitate cu standardele anexei 6 OACI, părțile I, a II-a și a III-a, după 1 ianuarie 2005, emițătoarele locatoarelor de urgență trebuie să funcționeze pe ambele frecvențe de 406 MHz și 121,5 MHz.

NOTA 1:

Regulamentele de radiocomunicații ITU (S5.256 și apendicele S13) alocă pentru utilizare și frecvența de 243 MHz, suplimentar față de frecvențele de mai sus.

NOTA 2:

Specificațiile pentru ELT pot fi găsite în RACR-CNS, volumul III, partea a II-a, capitolul 5.

2.2. Frecvențele de căutare și salvare

2.2.1. Frecvențele de 3023 kHz și de 5680 kHz se vor folosi în cazul în care este necesară utilizarea frecvențelor HF (unde scurte) pentru coordonare în cadrul operațiunilor de căutare și salvare.

2.2.2. Atunci când sunt necesare frecvențe speciale pentru comunicații între centrele de coordonare în operațiuni de căutare și salvare și aeronavele utilizate, acestea trebuie selectate regional, în benzile de frecvențe aeronautice mobile corespunzătoare, ținând cont de natura dispozițiilor prevăzute în stabilirea aeronavelor de căutare și salvare.

NOTĂ:

Dacă la operațiunile de căutare și salvare participă aeronave comerciale civile, acestea vor comunica, în mod normal, cu centrul de informare al zborului asociat centrului de coordonare a operațiunii de salvare respectiv, pe canalele utilizate pe rutele corespunzătoare.

CAPITOLUL 3

Utilizarea frecvențelor inferioare frecvenței de 30 MHz

Introducere

Benzile de frecvență înaltă alocate serviciilor aeronautice mobile (R)

Benzile de frecvență cuprinse între 2,8 MHz și 22 MHz, alocate serviciului mobil aeronautic (R), sunt prezentate în

cadrul articolului S5 din regulamentele de radiocomunicații ale ITU. Utilizarea acestor benzi trebuie să fie în concordanță cu prevederile regulamentelor de radiocomunicații. Înainte de 1 septembrie 1979, prevederile au fost cuprinse în actele finale ale Conferinței administrative extraordinare de radiocomunicații — ITU (Geneva 1966). La data de 1 septembrie 1979 au intrat în vigoare prevederile revizuite, detaliile cu privire la acestea fiind cuprinse în actele finale ale Conferinței administrative extraordinare de radiocomunicații pentru serviciile mobile aeronautice (R), (Geneva 1978) și în apendicele 27 Aer2 din regulamentele de radiocomunicații, exceptând planul de alocare a frecvențelor care a intrat în vigoare la orele 00,01 UTC, pe 1 februarie 1983. În cadrul regulamentelor de radiocomunicații, versiunea din anul 1998, având la bază Conferința administrativă mondială de radiocomunicații pentru serviciile mobile (1987), apendicele S27, sunt cuprinse amendamentele la apendicele 27 Aer2. La utilizarea acestor benzi, statele sunt atenționate asupra posibilității apariției interferențelor radio de la surse de radiofrecvență nonaeronautice și asupra luării unor măsuri de limitare a efectelor acestora.

3.1. Metoda de operare

3.1.1. Serviciul mobil aeronautic trebuie să utilizeze metoda de comunicație simplex pe canal unic, în comunicațiile radiotelefonice care utilizează frecvențe radio inferioare frecvenței de 30 MHz în benzile alocate exclusiv serviciului mobil aeronautic (R).

3.1.2. Alocarea canalelor de bandă laterală unică

3.1.2.1. Canalele de bandă laterală unică (BLU) trebuie să fie alocate în conformitate cu RACR-CNS, volumul III, partea a II-a, capitolul 2, paragraful 2.4.

3.1.2.2. Pentru folosirea operațională a canalelor, administrațiile în cauză trebuie să țină cont de prevederile din S27/19 ale apendicelui S27 din cadrul regulamentelor de radiocomunicații ITU.

3.1.2.3. Utilizarea frecvențelor aeronautice mobile (R) inferioare frecvenței de 30 MHz, pentru operațiunile internaționale, trebuie să fie coordonată în conformitate cu apendicele S27 din regulamentele de radiocomunicații ITU, după cum urmează:

S27/19 Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) coordonează radiocomunicațiile serviciului mobil aeronautic (R) cu operațiunile aeronautice internaționale. OACI trebuie să fie consultată în toate situațiile cu privire la utilizarea operațională a frecvențelor din cadrul planului de alocare a frecvențelor.

3.1.2.4. În cazul în care cerințele internaționale de operare pentru comunicațiile HF nu pot fi îndeplinite de către planul de alocare a frecvențelor din partea a 2-a a apendicelui S27 din cadrul regulamentelor de radiocomunicații, poate fi alocată o frecvență corespunzătoare, în conformitate cu specificațiile din apendicele S27, prin aplicarea următoarelor prevederi:

S27/20 Planul de alocare din acest apendice nu conține toate posibilitățile de împărțire a frecvențelor. De aceea, pentru îndeplinirea anumitor cerințe operaționale care nu sunt prevăzute în acest plan de alocare, administrațiile pot alocă frecvențe din cadrul benzilor aeronautice mobile (R), în alte zone decât în cele desemnate în cadrul acestui plan. Totuși, utilizarea frecvențelor astfel alocate nu trebuie să reducă gradul de protecție al aceluiași frecvențe din zonele unde acestea au fost alocate conform planului, sub gradul de protecție determinat prin aplicarea procedurii definite în partea I secțiunea II B a acestui apendice.

NOTĂ:

Partea I secțiunea II B din apendicele S27 face referiri la zonele de interferență și aplicarea procedurii pentru obținerea unui nivel de protecție de 15 dB.

S27/21 Pentru respectarea cerințelor operaționale aeronautice internaționale, administrațiile pot adopta procedura de alocare pentru frecvențele aeronautice mobile (R), iar alocările trebuie făcute în urma acordurilor dintre administrațiile implicate.

S27/22 Coordonarea descrisă la nr. S27/21 trebuie să fie efectuată pentru utilizarea eficientă și corespunzătoare a frecvențelor în cauză și, în mod special, când procedurile de la nr. S27/19 sunt nesatisfăcătoare.

3.1.2.5. Utilizarea claselor de emisie J7B și J9B trebuie să fie în concordanță cu prevederile apendicelui S27:

S27/12 Pentru emisiile din radiotelefonie, spectrul audio va fi limitat între 300 și 2700 Hz, iar pentru celelalte clase de emisii autorizate lățimea de bandă ocupată nu va depăși limita superioară a clasei de emisie J3E. Totuși, în specificarea acestor limite nu este implicată nicio restricție în ceea ce privește extinderea altor emisii decât cele din clasa J3E, cu condiția respectării limitelor pentru emisii nedorite (a se vedea nr. S27/73 și S27/74).

S27/14 Datorită unor posibile interferențe, nu trebuie utilizat în cadrul aceleiași zone de alocare un anumit canal atât pentru radiotelefonie, cât și pentru transmisii de date.

S27/15 Utilizarea canalelor legate de frecvențele indicate în S27/18 pentru clase diferite de emisii, altele decât J3E și H2B, va fi obiectul unor înțelegeri/acorduri speciale încheiate între administrațiile implicate, cu scopul de a se evita interferențele ce pot apărea datorită utilizării simultane a aceluiași canal pentru mai multe clase de emisii.

3.1.3. Alocarea frecvențelor pentru comunicațiile aeronautice de control operațional

3.1.3.1. Frecvențele utilizate la nivel mondial pentru comunicațiile aeronautice de control operațional sunt necesare pentru a permite operatorilor aerieni să respecte obligațiile stipulate în anexa 6 OACI partea I. Alocarea acestor frecvențe trebuie să fie în conformitate cu următoarele prevederi din apendicele S27:

S27/9	O zonă de alocare stabilită la nivel mondial presupune alocarea frecvențelor astfel încât acestea să poată fi utilizate pentru comunicații la mare distanță între stațiile aeronautice din zona de alocare și aeronava ce poate opera oriunde în lume.*
-------	---

* Tipul de comunicații la care se face referire în S27/9 poate fi reglementat de către administrații.

S27/217 Cu excepția frecvențelor purtătoare de 3023 kHz și de 5680 kHz, alocările de frecvențe pe plan mondial care sunt prezentate în tabelele nr. S27/213 și de la nr. S27/218 la nr. S27/231 sunt rezervate în scopul alocării de către administrații stațiilor care operează sub autoritatea administrațiilor interesate în scopul deservirii unuia sau mai multor operatori aerieni. Asemenea alocări asigură comunicațiile dintre o anumită stație aeronautică și o stație de bord oriunde în lume, pentru controlul operațional al zborului și pentru siguranța aeronavei. Frecvențele utilizate în întreaga lume nu trebuie alocate de administrație în scopuri precum MWARA, RDARA și VOLMÉT. Acolo unde zona de operare a unei aeronave se

înscrie complet în interiorul unei zone de acoperire RDARA sau sub-RDARA, trebuie utilizate frecvențele specifice alocate acestor RDARA și sub-RDARA.

NOTA 1:

Tabelele nr. S27/213 și tabelele de la nr. S27/218 la nr. S27/231 ale apendicelui S27 din regulamentele de radiocomunicații ITU conțin planuri de alocare a frecvențelor, listarea frecvențelor fiind făcută pe zone, după numerele alocate.

NOTA 2:

Materialul de îndrumare pentru alocarea frecvențelor în întreaga lume este ilustrat în PIAC-CNS (Procedura de aplicare a prezentei reglementări), volumul V, anexa C.

3.2. **Managementul frecvențelor NDB**

3.2.1. Managementul frecvențelor NDB trebuie să țină cont de următoarele considerente:

- protecția la interferențe la marginea zonei de acoperire nominală;
- aplicarea valorilor indicate pentru un echipament ADF tipic;
- separarea geografică și, respectiv, zona de acoperire nominală;
- posibilitatea apariției interferențelor datorită radiației parazite generate de surse nonaeronautice (de exemplu, servicii de alimentare cu energie electrică, sisteme de comunicații pe linii de transport de energie, radiații industriale etc.).

NOTA 1:

Materialul de îndrumare este ilustrat în PIAC-CNS, volumul V, anexa B.

NOTA 2:

Există porțiuni din banda de frecvență alocată radiofarurilor care sunt împărțite cu alte servicii.

3.2.2. Pentru a reduce problemele legate de congestia frecvențelor, acolo unde două echipamente ILS distincte deservesc capetele opuse ale unei piste, alocarea unei frecvențe comune pentru ambele radiofaruri îndepărtate și a altei frecvențe comune pentru ambele radiofaruri apropiate este admisă, dacă:

- circumstanțele operaționale permit acest lucru;
- fiecărui radiofar îi este alocat un semnal de identificare diferit;
- radiofarurile ce utilizează aceeași frecvență nu pot emite simultan.

NOTĂ:

În RACR-CNS, volumul I, pct. 3.4.4.4, sunt prevăzute normele de aplicare.

CAPITOLUL 4

Utilizarea frecvențelor superioare frecvenței de 30 MHz4.1. **Utilizarea benzii de frecvențe 117.975—137 MHz**

INTRODUCERE

Banda de frecvențe 118—132 MHz a fost rezervată exclusiv pentru serviciile aeronautice mobile (R), în cadrul Conferinței de radiocomunicații ITU din Atlantic City în 1947 și, din nou, în 1959, la Conferința de la Geneva, atunci când a fost extinsă până la frecvența de 117,975 MHz.

Conferințele de radiocomunicații ITU care au avut loc după 1947 au elaborat o serie de prevederi pentru utilizarea benzii 132—136 MHz pentru serviciile aeronautice mobile (R) în funcție de condițiile care variază pentru diferite regiuni ITU, țări sau grupuri de țări. Utilizarea acestei benzi a fost inclusă în tabelul de alocare din acest capitol. Conferința administrativă mondială de radiocomunicații — ITU (1979) a elaborat o serie de prevederi pentru utilizarea benzii 136—137 MHz de către serviciile aeronautice mobile (R), supuse condițiilor specificate în nr. S5.203, nr. S5.203A și nr. S5.203B din regulamentele de radiocomunicații. Utilizarea frecvențelor în banda 136—137 MHz trebuie să țină cont de condițiile specificate din aceste note. Pentru utilizarea acestor benzi, statele au fost atenționate

asupra posibilelor interferențe radio provenite din surse nonaeronautice ce radiază energie de radiofrecvență și asupra necesității luării unor măsuri corespunzătoare pentru minimizarea efectelor acestora.

Acest capitol se referă la standardele și practicile recomandate privind această bandă și include subiecte care aparțin selectării anumitor frecvențe pentru utilizare în diferite scopuri aeronautice. Aceste standarde sunt stipulate în prefața ce urmează, aceasta stabilind principiile pe baza cărora a fost planificată utilizarea eficientă a benzii VHF, pe plan mondial.

PREFAȚĂ

Utilizarea benzii de frecvențe VHF pe plan mondial se bazează pe considerente economice și practice și necesită un plan ce trebuie să țină cont de:

- a) necesitatea unei evoluții normale spre îmbunătățirea operării și spre un grad cerut de standardizare pe plan mondial;
- b) dorința unei tranziții economice între utilizarea actuală și utilizarea optimă a frecvențelor disponibile, luând în considerare posibilitatea utilizării la maximum a echipamentelor existente;
- c) necesitatea coordonării pe plan național și internațional a utilizării benzii de frecvențe VHF, cu scopul asigurării protecției reciproce la interferențe;
- d) necesitatea furnizării unui cadru pentru dezvoltarea integrată a planurilor regionale;
- e) dorința de a încorpora în orice grup de frecvențe acele frecvențe utilizate în prezent pentru serviciile aeronautice internaționale;
- f) necesitatea menținerii numărului total de frecvențe și a clasificării acestora, în strânsă legătură cu echipamentele de bord, care sunt utilizate pentru servicii aeronautice internaționale;
- g) necesitatea desemnării unei singure frecvențe care poate fi utilizată pentru cazuri de urgență pe plan mondial și a unei alte frecvențe, pentru anumite regiuni, care poate fi utilizată în scopuri speciale;
- h) necesitatea asigurării unei flexibilități suficiente pentru a permite diferențe în aplicații impuse de condițiile regionale.

4.1.1. Alocarea generală a frecvențelor în banda 117,975—137 MHz

NOTĂ:

Planul include un tabel general de alocare a frecvențelor care împarte întreaga bandă, 117,975—137 MHz, subdiviziunile principale fiind benzile de frecvențe alocate atât pentru serviciile naționale, cât și pentru cele internaționale, precum și benzile alocate numai serviciilor naționale. Această subdivizare generală are ca scop minimizarea problemelor legate de coordonarea națională și internațională.

4.1.1.1. Alocarea frecvențelor din banda 117,975—137 MHz se face după cum se prezintă în tabelul 4-1.

4.1.1.2. În cazul benzii 136—137 MHz, aplicațiile internaționale nu au fost încă agreate, iar aceste frecvențe trebuie utilizate la nivel regional, acolo unde este nevoie și în mod corespunzător.

4.1.2. Ecartul de frecvență și limitele frecvențelor alocabile

NOTĂ:

În materialul care urmează, ecartul pentru alocările canalelor de 8,33 kHz este definit ca 25 kHz împărțit la 3, ceea ce reprezintă 8,333... kHz.

4.1.2.1. Separarea minimă între frecvențele care pot fi alocate în cadrul serviciilor aeronautice mobile (R) trebuie să fie de 8,33 kHz.

NOTĂ:

Se cunoaște faptul că în anumite regiuni sau zone ecartul de 100 kHz, 50 kHz sau 25 kHz permite dispunerea unui număr suficient de frecvențe utilizabile pentru serviciile aeriene internaționale și naționale, iar echipamentul proiectat special pentru ecartul de 100 kHz, 50 kHz sau 25 kHz va rămâne adecvat pentru operarea serviciilor în interiorul unor astfel de regiuni sau zone. Se cunoaște, de asemenea, că alocările care se bazează atât pe ecartul de 25 kHz, cât și pe cel de 8,33 kHz pot continua să coexiste într-o regiune sau zonă.

4.1.2.2. Posibilitatea de utilizare în serviciul aeronautic mobil (R) [AM(R)S] a echipamentului DSB-AM, proiectat special pentru ecartul de 25 kHz, trebuie prevăzută cel puțin până la 1 ianuarie 2005, cu excepția acelor regiuni sau zone unde acordul regional permite utilizarea pentru comunicațiile vocale aer-sol a echipamentului special proiectat pentru ecartul de 8,33 kHz sau pentru VDL Mod 3.

Tabelul 4-1. Tabel de alocare a frecvențelor

Subbenzile de alocare a frecvențelor (MHz)	Utilizare pe plan mondial	Observații
a) 118—121,4 inclusiv	Serviciile aeronautice mobile naționale și internaționale	Alocările internaționale specifice vor fi determinate în conformitate cu acordul regional. Alocările naționale sunt conforme cu prevederile pct. 4.1.5.9.
b) 121,5	Frecvență de urgență	Pentru a desemna o bandă de protecție pentru protejarea frecvenței aeronautice de urgență, cele mai apropiate frecvențe care pot fi alocate de o parte și de alta a frecvenței de 121,5 MHz sunt 121,4 MHz și 121,6 MHz, exceptând situația când, prin acord regional, se poate decide că cele mai apropiate frecvențe care pot fi alocate sunt 121,3 MHz și 121,7 MHz.
c) 121,6—121,9917 inclusiv	Comunicații pe suprafața de aerodrom, naționale și internaționale	Rezervată pentru mișcarea la sol, pentru verificare înainte de decolare, autorizări ale serviciilor de trafic aerian și operațiuni asociate
d) 122—123,05 inclusiv	Serviciile aeronautice mobile naționale	Rezervată exclusiv alocărilor pe plan național
e) 123,1	Frecvență auxiliară SAR	A se vedea pct. 4.1.4.1
f) 123,15—123,6917 inclusiv	Serviciile aeronautice mobile naționale	Rezervată exclusiv alocărilor pe plan național, cu excepția frecvenței de 123,45 MHz, care este utilizată ca frecvență internațională de comunicații aer-aer [vezi lit. g)]

Subbenzile de alocare a frecvențelor (MHz)	Utilizare pe plan mondial	Observații
g) 123,45	Comunicații aer-aer	Desemnată pentru a fi utilizată conform celor prevăzute la pct. 4.1.3.2.1
h) 123,7—129,6917 inclusiv	Serviciile aeronautice mobile naționale și internaționale	Alocările internaționale specifice vor fi determinate în funcție de acordul regional. Alocările pe plan național se fac conform prevederilor pct. 4.1.5.9
i) 129,7—130,8917 inclusiv	Serviciile aeronautice mobile naționale	Rezervate alocărilor naționale dar pot fi utilizate integral sau parțial, supuse acordului regional, ce corespund cerințelor menționate la pct. 4.1.8.1.3
j) 130,9—136,875 inclusiv	Serviciile aeronautice mobile naționale și internaționale	Alocările internaționale specifice vor fi determinate în funcție de acordul regional. Alocările naționale se fac conform prevederilor pct. 4.1.5.9 (a se vedea introducerea la pct. 4.1 referitoare la banda 132—137 MHz.)
k) 136,9—136,975 inclusiv	Serviciile aeronautice mobile naționale și internaționale	Rezervat pentru comunicațiile VHF — datalink aer/sol

4.1.2.2.1. Cerințele referitoare la instalarea obligatorie a echipamentelor proiectate special pentru ecartul de 8,33 kHz se stabilesc numai pe baza acordurilor regionale de navigație aeriană care specifică spațiul aerian de operare și programul de implementare, care va include și timpul necesar pentru achiziționarea lor.

NOTĂ:

Nu este necesar să se modifice sistemele de bord sau cele de sol dacă acestea operează numai în regiuni ce nu utilizează ecartul canalului de 8,33 kHz.

4.1.2.2.2. Cel puțin până la 1 ianuarie 2005, echipamentele special proiectate pentru utilizarea ecartului de 8,33 KHz trebuie protejate pentru a fi utilizate de AM (R) S.

4.1.2.2.3. Cerințele obligatorii referitoare la echipamentele special proiectate pentru VDL Mod 3 și VDL Mod 4 trebuie realizate pe baza acordurilor regionale de navigație aeriană care specifică spațiul aerian de operare și programul de implementare pentru echiparea obligatorie a echipamentelor, inclusiv timpul adecvat de implementare.

4.1.2.2.3.1. Pentru acordul indicat la pct. 4.1.2.2.3 trebuie să se asigure o notificare prealabilă de cel puțin 2 ani, referitoare la echiparea obligatorie a sistemelor de bord.

4.1.2.2.4. Cel puțin până la 1 ianuarie 2010, echipamentele proiectate special pentru a utiliza VDL Mod 3 și VDL Mod 4 vor fi compatibile pentru a fi utilizate de AM (R) S.

4.1.2.3. În banda de frecvențe 117,975—137 MHz, cea mai joasă frecvență alocabilă trebuie să fie de 118 MHz, iar cea mai înaltă de 136,975 MHz.

4.1.2.4. În regiunile în care ecartul de 25 kHz [DSB-AM și legătura digitală VHF (VDL)] și ecartul de 8,33 kHz pentru DSB-AM sunt în operare, publicarea frecvenței alocate sau a canalului de operare trebuie să fie conform canalului din tabelul 4-1 (bis).

NOTĂ:

Tabelul 4-1 (bis) prezintă perechile de frecvențe corespunzătoare canalului de 25 kHz DSB-AM și permite o identificare unică pentru canalul de 25 kHz VDL și pentru canalul de 8,33 kHz.

Tabelul 4-1 (bis). Perechi de canale/frecvențe

Frecvență (MHz)	Slot de timp*	Ecart (kHz)	Canal
118,0000		25	118,000
118,0000	A	25	118,001
118,0000	B	25	118,002
118,0000	C	25	118,003
118,0000	D	25	118,004
			118,0750
			118,0833
			118,0917
			118,1000
			etc.

* Indicarea slotului de timp este destinată canalelor din VDL Mod 3. (Ref. RACR-CNS, volumul III, partea I, cap. 6, pentru caracteristici de operare VDL Mod 3)

4.1.3. Frecvențe utilizate pentru anumite funcții4.1.3.1. Frecvența de urgență

4.1.3.1.1. Frecvența de urgență (121,5 MHz) trebuie folosită numai în situații autentice de urgență, așa cum este subliniat pe larg în cele ce urmează:

a) pentru a furniza o frecvență sigură (un canal) pentru comunicații între aeronavele aflate în pericol sau urgență și o stație de la sol, atunci când frecvențele obișnuite sunt utilizate pentru alte aeronave;

b) pentru a asigura o frecvență de comunicații VHF între o aeronavă și un aerodrom, care nu este utilizată în mod normal pentru serviciile aeriene internaționale, în cazul apariției unor situații de urgență;

c) pentru a asigura o frecvență comună de comunicații VHF între aeronave, civile sau militare, participante la operațiunile obișnuite de căutare și salvare, și între aeronave și serviciile de sol, înaintea schimbării frecvenței, atunci când aceasta este necesară;

d) pentru a asigura o comunicație sol-aer atunci când se defectează echipamentul de bord utilizat pe frecvențele obișnuite;

e) de a asigura un canal pentru operarea emițătoarelor locatoarelor folosite în situații de urgență (ELT) și pentru comunicarea între mijloacele de salvare și aeronava implicată în operațiuni de căutare și salvare;

f) pentru a asigura un canal comun de comunicații VHF pentru comunicații între aeronava civilă, pe de o parte, și aeronava de interceptare sau unitatea de control de interceptare, pe de altă parte, și între aeronava civilă ori aeronava de interceptare, pe de o parte, și unitatea de control care se ocupă de interceptare, pe de altă parte, în cazul interceptării aeronavei civile.

NOTA 1:

Utilizarea frecvenței de 121,5 MHz în scopul prezentat la lit. c) trebuie evitată în cazul în care apar interferențe legate de coordonarea eficientă a traficului în situațiile de pericol.

NOTA 2:

Regulamentele de radiocomunicații în vigoare prevăd ca stațiile mobile ale serviciului maritim mobil să poată utiliza de asemenea frecvența de urgență aeronautică de 121,5 MHz, folosind o emisie A3E pentru a comunica pe această frecvență în scopuri de siguranță, cu stațiile serviciului aeronautic mobil (S5.200 RR și apendicele S13, partea A2 din RR).

4.1.3.1.2. Frecvența de 121,5 MHz trebuie asigurată pentru:

a) toate centrele de control regionale și pentru toate centrele de informare a zborurilor;

b) turnurile de control de aerodrom și pentru serviciile de apropiere ce deservesc aerodromurile internaționale și aerodromurile internaționale de rezervă;

c) orice altă zonă desemnată de către autoritatea ATS corespunzătoare,

acolo unde se prevede că această frecvență este necesară pentru asigurarea recepției apelurilor de pericol sau pentru asigurarea scopurilor specificate la pct. 4.1.3.1.1.

NOTĂ:

Acolo unde două sau mai multe facilități prezentate mai sus sunt colocatare (asociate), este suficient a se prevedea frecvența de 121,5 MHz la una dintre acestea.

4.1.3.1.3. Frecvența 121,5 MHz trebuie să fie disponibilă unităților de control al interceptării, acolo unde se consideră necesar, conform celor specificate la pct. 4.1.3.1.1 lit. f).

4.1.3.1.4. Canalul de urgență trebuie protejat continuu pe durata orelor de serviciu al unităților la care această frecvență este instalată.

4.1.3.1.5. Canalul de urgență trebuie utilizat numai pentru transmisii în modul de operare simplex pe canal unic.

4.1.3.1.6. Canalul de urgență (121,5 MHz) trebuie să fie disponibil conform caracteristicilor date în RACR-CNS, volumul III, partea a II-a, cap. 2.

4.1.3.2. Canalul de comunicații aer-aer

4.1.3.2.1. Canalul VHF de comunicații aer-aer pe frecvența de 123,45 MHz este desemnat să permită aeronavelor angajate în zboruri deasupra zonelor oceanice sau îndepărtate, situate în afara domeniului de acoperire a stațiilor de la sol VHF, să schimbe informații operaționale necesare și să faciliteze rezolvarea problemelor operaționale.

NOTĂ:

Utilizarea canalului aer-aer poate produce interferențe la și de la aeronavă, dacă se utilizează aceeași frecvență pentru comunicațiile aer-sol.

4.1.3.2.2. În zonele oceanice sau îndepărtate, situate în afara zonei de acțiune a stațiilor de sol VHF, canalul de comunicații VHF aer-aer, pe frecvența de 123,45 MHz, trebuie să fie disponibil numai în conformitate cu caracteristicile din RACR-CNS, volumul III, partea a II-a, cap. 2.

4.1.3.3. Canal de semnalizare comun. Frecvența de 136,975 MHz este rezervată internațional pentru asigurarea unui canal de semnalizare comun (CSC) pentru legătura digitală VHF (VDL). Canalul de semnalizare comun (CSC) utilizează schema de modulație VDL Mod 2 și purtătoarea cu acces multiplu (CSMA).

4.1.4. Frecvențe auxiliare pentru operațiunile de căutare și salvare

4.1.4.1. Acolo unde este stabilită o cerință pentru utilizarea unei frecvențe suplimentare față de cea de 121,5 MHz, în aceleași condiții precum cele specificate la pct. 4.1.3.1.1 lit. c), trebuie utilizată frecvența de 123,1 MHz.

4.1.4.2. Frecvența suplimentară de căutare și salvare (123,1 MHz) trebuie să fie disponibilă numai cu caracteristicile indicate în RACR-CNS, volumul III, partea a II-a, cap. 2.

4.1.5. Prevederi referitoare la repartitia geografică a frecvențelor VHF și protecția la interferențe

4.1.5.1. În cazul utilizării echipamentelor VHF a căror caracteristică de radiație este limitată la orizontul radio, cu excepția situațiilor în care există cerințe operaționale de utilizare a frecvențelor comune pentru grupuri de echipamente, separarea geografică dintre echipamentele care operează pe aceeași frecvență trebuie să fie astfel încât punctele situate la înălțimea de protecție și la limita de acoperire a fiecărui echipament să fie separate printr-o distanță cel puțin egală cu distanța necesară obținerii unui raport semnal/zgomot de 14 dB.

Această prevedere trebuie introdusă pe baza acordului regional de navigație aeriană. În acele zone în care congestia de frecvențe nu este severă sau nu este considerată a deveni gravă, se poate utiliza un criteriu de separare de 20 dB (raport în distanță de 10 la 1) ori un criteriu de separare după orizontul radio (RLOS) (se ia în considerare valoarea cea mai mică).

NOTĂ:

Materialul de îndrumare referitor la stabilirea distanței minime de separare bazată pe un raport semnal/zgomot de 14 dB este prezentat în cadrul PIAC-CNS, volumul V, anexa A.

4.1.5.2. În cazul acelor echipamente VHF care furnizează servicii dincolo de orizontul radio, cu excepția cazului în care există o cerință operațională de utilizare a frecvențelor comune pentru grupuri de echipamente, planificarea operării pe același canal se face astfel încât distanța dintre punctele situate la înălțimea de protecție la limita zonei de acoperire utile a fiecărui echipament să nu fie mai mică decât suma distanțelor de la fiecare punct la orizontul radio asociat.

NOTA 1:

Distanța la orizontul radio de la stația radio a aeronavei este dată prin formula:

$$D=K \sqrt{h},$$

unde:

D = distanța în mile nautice;

h = înălțimea aeronavei (a stației de bord) deasupra solului;

K = corespunde la $4/3$ din raza pământului și este:

= 2,22, atunci când h este exprimat în metri;

= 1,23, când h este exprimat în picioare.

NOTA 2:

La calcularea distanței orizontului radio între o stație de sol și o stație de bord, distanța orizontului radio al stației de bord, calculată după formula $D=K \sqrt{h}$, trebuie adăugată la distanța orizontului radio al stației de sol. Pentru calcularea celei din urmă distanțe se folosește aceeași formulă, în care h este înălțimea antenei de emisie a stației de sol.

NOTA 3:

Criteriul enunțat la pct. 4.1.5.2 este aplicabil la stabilirea separării geografice minime dintre echipamentele VHF, în scopul evitării interferenței aer-aer, pe același canal. În PIAC-CNS, volumul V, anexa A, secțiunea 3, sunt date elemente de îndrumare referitoare la determinarea distanței de separare dintre stațiile de sol și dintre aeronave și stațiile de sol, pentru operarea pe un canal comun. În secțiunea 2 a anexei A conține materialul de ghidare referitor la canalele adiacente.

NOTA 4:

În PIAC-CNS, volumul V, anexa A, sunt date elemente de ghidare referitoare la interpretarea prevăzută la pct. 4.1.5.1 și 4.1.5.2.

4.1.5.3. Separarea geografică dintre echipamentele ce funcționează pe canale adiacente trebuie să fie astfel încât punctele situate la înălțimile de protecție și la limita de acoperire a fiecărui echipament să fie la o distanță suficientă pentru a asigura operarea fără interferențe.

NOTĂ:

PIAC-CNS, volumul V, anexa A, prezintă îndrumări referitoare la distanțele de separare și caracteristicile sistemului.

4.1.5.4. Înălțimea de protecție trebuie să fie o înălțime, în raport cu nivelul de referință specific asociat unui anumit echipament, astfel încât sub aceasta interferența să fie improbabilă.

4.1.5.5. Înălțimea de protecție aplicată funcțiilor sau anumitor echipamente trebuie să fie determinată regional, luând în considerare următorii factori:

- natura serviciului asigurat;
- caracteristica serviciului de trafic aerian implicat;
- distribuția traficului de comunicații;
- disponibilitatea canalelor de frecvență la stația de bord;
- dezvoltări ulterioare.

4.1.5.6. Acolo unde înălțimile de protecție determinate au valori mai mici decât cele dorite operațional, distanța de separare dintre echipamentele ce funcționează pe aceeași frecvență nu trebuie să fie mai mică decât cea necesară pentru a asigura ca o aeronavă aflată la limita de operare a serviciului și la înălțimea de protecție dorită pentru o facilitare să nu se găsească deasupra orizontului radio în raport cu facilitățile adiacente.

NOTĂ:

Pct. 4.1.5.6 stabilește distanța de separare geografică sub care interferența este posibilă.

4.1.5.7. Separarea geografică dintre stațiile VHF VOLMET trebuie să fie determinată regional și, în general, trebuie să fie în așa fel încât funcționarea lor să nu interfereze la cele mai mari altitudini la care zboară aeronavele în zona respectivă.

NOTĂ:

Materialul de îndrumare referitor la pct. 4.1.5.7 este cuprins în PIAC-CNS, volumul V, anexa A.

4.1.5.8. Frecvențele VHF din banda aeronautică mobilă, utilizate de serviciile naționale, dacă nu sunt atribuite pe plan internațional sau regional acestui scop, trebuie să fie repartizate geografic astfel încât interferența să fie minimă la stațiile utilizate de serviciile de trafic aerian internațional în această bandă.

4.1.5.9. Problema interferenței între stații din țări diferite pe frecvențe alocate internațional sau regional serviciilor naționale trebuie rezolvată prin consultări între administrațiile țărilor respective.

4.1.5.10. Pentru a evita interferențele cu alte stații, zonele de acoperire ale emițătoarelor de sol VHF trebuie să fie astfel încât să mențină cel puțin un minim al cerinței operaționale pentru funcția de comunicație.

4.1.5.11. În cazul stațiilor VHF care furnizează servicii dincolo de orizontul radio, în afara benzii alocate cu ± 250 kHz față de frecvența de emisie, orice radiație parazită sau frecvență armonică nu trebuie să depășească o putere efectiv radiată de 1 mW pentru orice azimut.

4.1.6. Cerințe privind echipamentele

NOTA 1:

Toleranțele de frecvență ale stațiilor care funcționează în banda aeronautică mobilă (117,975—137 MHz) trebuie să respecte specificațiile date în apendicele 3 din cadrul regulamentelor de radiocomunicații. Toleranțele pentru emițătoarele utilizate de către serviciile aeronautice nu sunt menționate în această reglementare, cu excepția cazurilor în care sunt cerute valori mai stricte decât acelea indicate în cadrul regulamentelor de radiocomunicații, când acestea se impun (de exemplu, specificațiile de echipamente din volumul III cuprind mai multe astfel de cazuri).

NOTA 2:

Toleranța de frecvență aplicabilă diferitelor componente ale unui sistem multicanal sau ale altor sisteme va fi determinată de caracteristicile sistemului specific.

4.1.6.1. Câștigul antenei unei stații VHF cu acoperire extinsă nu trebuie să depășească 3 dB față de cel al unei antene dipol, în limitele a $\pm 2 \Phi$ față de linia de centru a deschiderii unghiulare Φ a zonei de acoperire. Dar, în orice caz, trebuie să fie în așa fel încât să nu existe interferențe cu alte servicii radio.

NOTA 1:

Azimutul real, deschiderea unghiulară a zonei de acoperire și puterea efectiv radiată trebuie luate în calcul în fiecare caz.

NOTA 2:

Materialul de îndrumare referitor la pct. 4.1.6.1 este cuprins în PIAC-CNS, volumul V, anexa A.

4.1.7. Metoda de operare

4.1.7.1. Un sistem simplex pe un singur canal trebuie să funcționeze în banda de frecvențe VHF, 117,975—137 MHz, pentru toate stațiile ce furnizează servicii pentru aeronavele implicate în navigația aeriană internațională.

4.1.7.2. În plus față de cele de mai sus, canalul de voce sol-aer, asociat standardelor OACI, poate fi utilizat, conform acordului regional, numai pentru comunicații radio.

4.1.8. Planul de alocare a frecvențelor radio VHF utilizate de serviciile aeronautice mobile internaționale

INTRODUCERE

Acest plan prezintă lista de frecvențe care pot fi alocate împreună cu prevederile de utilizare de către serviciile aeronautice mobile (R) a tuturor frecvențelor cu un ecart de 25 kHz și a tuturor frecvențelor cu un ecart de 8,33 kHz, cu frecvențele din grupa A care continuă să fie utilizate, oriunde acestea sunt într-un număr suficient pentru a răspunde cerințelor operaționale.

Conform planului, numărul total de frecvențe necesare într-o anumită regiune va fi determinat regional. Astfel, frecvențele alocabile într-o anumită regiune pot fi limitate la un număr restrâns de frecvențe din cadrul listei, numărul curent fiind selectat după cum este indicat mai sus.

Pentru ca frecvențele alocabile să poată fi coordonate între diferite regiuni cât mai bine, planul stipulează că dacă numărul de frecvențe cuprins în grupa A din lista prevăzută la pct. 4.1.8.1.2 este suficient pentru a satisface cerințele regiunii, frecvențele acelei grupe pot fi utilizate într-o ordine care începe cu frecvența de 118 MHz. Astfel, toate regiunile folosesc în comun frecvențele utilizate în regiunea care necesită cel mai mic număr de frecvențe și, în cazul a două regiuni oarecare, cea regiune care are numărul cel mai mare de frecvențe va avea în folosință toate frecvențele utilizate de către celălalt.

Grupa A asigură planificarea frecvențelor bazându-se pe canale cu ecart de 100 kHz.

Grupa B din lista prevăzută la pct. 4.1.8.1.2 conține frecvențele din banda 117,975—132 MHz, care se termină în 50 kHz. Împreună cu frecvențele din grupa A, acestea asigură planificarea frecvențelor având la bază ecartul de 50 kHz. În grupa C sunt listate canalele din banda de frecvență 132—137 MHz, bazându-se pe ecartul de 50 kHz. Grupa D conține canalele din banda de frecvență 132—137 MHz, care se termină în 25 kHz, și grupa E, în mod similar, listează canalele din banda de frecvență 117,975—132 MHz. Utilizarea canalelor din grupele B, C, D și E este explicată mai jos.

Grupa F din lista prevăzută la pct. 4.1.8.1.2 conține frecvențele din banda 117,975—137 MHz, atunci când este utilizat ecartul de 8,33 kHz. Utilizarea canalelor din această grupă este explicată mai jos.

Ori de câte ori numărul de frecvențe necesar într-o anumită regiune depășește numărul de frecvențe din grupa A, frecvențele pot fi selectate din cadrul altor grupe ținând cont de prevederile pct. 4.1.8.1 în raport cu utilizarea frecvențelor cu ecart de 25 kHz și, cu privire la banda 132—137 MHz, de prevederile din regulamentele de radiocomunicații (vezi introducerea la pct. 4.1). Deși pentru grupele B, C, D și E nu este indicată o ordine de selectare preferată, planificarea regională ar fi bine să țină cont de circumstanțele regionale specifice pentru o anumită selecție a frecvențelor din aceste grupe. Acest lucru se poate aplica în particular frecvențelor din banda 132—137 MHz din motive ce țin de echipamentul de la bordul aeronavei și/sau de disponibilitatea unor anumite canale de frecvență pentru serviciile aeronautice mobile (R). Se poate întâmpla ca în cadrul unei anumite regiuni să se selecteze mai întâi frecvențele din grupa B, apoi frecvențele din grupa C, D sau E.

Acolo unde toate canalele grupelor A, B, C, D și E din cadrul listei prevăzute la pct. 4.1.8.1.2 sunt insuficiente pentru a acoperi cerințele dintr-o regiune, o parte sau părți din bandă pot fi desemnate ca având canale de 8,33 kHz sau desemnate ca suport VDL Modul 3. Pentru părțile din banda de frecvențe ce conțin canale de 8,33 kHz, frecvențele corespunzătoare din cadrul grupei F ar trebui să fie utilizate în conformitate cu pct. 4.1.8.1.1 și 4.1.8.1.2. De remarcat faptul că desemnarea frecvențelor din grupa F diferă de cea a frecvențelor corespondente din grupele de la A la E referitor la diferența lățimii canalului. Pentru o parte din banda de frecvență ce utilizează VDL Mod 3, frecvențele din cadrul grupelor A, B, C, D și E sunt utilizate pe baza diviziunii de timp. O singură frecvență poate avea mai multe canale, fiecare utilizând frecvența în perioade de timp sau sloturi de timp. Sloturile de timp specifice pentru VDL Mod 3 sunt identificate utilizându-se indicatorii numerici din tabelul 4-1 (bis).

Deși pentru grupa F nu este specificată o anumită ordine de selecție, planificarea regională se poate face după o anumită

selecție a frecvențelor din acest grup pentru a ține cont de caracteristicile regionale specifice.

În multe regiuni au fost deja alocate frecvențe pentru activități specifice, cum ar fi, de exemplu, controlul apropierei sau controlul pe aerodrom. Planul nu face astfel de alocări (exceptând frecvențele de urgență și frecvențele de serviciu la sol), o astfel de acțiune fiind făcută la nivel regional, în cazul în care se consideră utilă.

4.1.8.1. Frecvențele din banda 117,975—137 MHz utilizate în cadrul serviciilor aeronautice mobile (R) trebuie selectate din lista prevăzută la pct. 4.1.8.1.2.

4.1.8.1.1. Atunci când numărul frecvențelor necesare într-o anumită regiune dată nu depășește numărul frecvențelor cuprinse în grupa A din lista prevăzută la pct. 4.1.8.1.2, frecvențele ce urmează să fie selectate trebuie alese secvențial, dacă este posibil, dintre cele din grupa A din lista prevăzută la pct. 4.1.8.1.2.

4.1.8.1.1.1. În cazul în care numărul frecvențelor necesare într-o anumită regiune îl depășește pe cel al frecvențelor disponibile în grupele de la A la E din lista prevăzută la pct. 4.1.8.1.2, părți din bandă trebuie desemnate ca având în componență canale de 8,33 kHz (comunicații de voce) sau conținând VDL Mod 3. Frecvențele utilizate vor fi selectate din grupa F din lista prevăzută la pct. 4.1.8.1.2 pentru alocarea canalului de 8,33 kHz sau din cadrul grupelor de la A la E în conformitate cu alocările slot de timp din tabelul 4-1 (bis) pentru VDL Mod 3. Restul benzii de frecvență va continua să fie utilizat pentru canalele cu ecart de 25 kHz selectate din cadrul părților corespunzătoare ale grupelor de la A la E.

NOTA 1:

Frecvențele 121,425—121,575 MHz inclusiv, 123,075—123,125 MHz inclusiv și 136,500—136,975 MHz inclusiv nu sunt disponibile pentru alocare pentru canalele cu o lățime mai mică de 25 kHz.

NOTA 2:

Serviciile care continuă să opereze pe canale cu ecart de 25 kHz vor fi protejate în cadrul regiunilor ce implementează ecartul între canale de 8,33 kHz.

4.1.8.1.2. *Lista frecvențelor alocabile*

Lista frecvențelor alocabile este prezentată în cadrul apendicelui de la cap. 4.

4.1.8.1.3. Frecvențele destinate comunicațiilor de control operațional pot fi solicitate pentru a permite operatorilor aeriени să se conformeze dispozițiilor stipulate în anexa nr. 6, partea I, caz în care acestea pot fi selectate din banda 128,825—132,025 MHz. Aceste frecvențe trebuie să fie alese din partea superioară a benzii și într-o ordine secvențială, în măsura în care este posibil.

NOTĂ:

Alocarea unor astfel de frecvențe și autorizarea utilizării echipamentelor corespondente sunt atribuite la nivel național. Totuși, în cadrul regiunilor în care există o problemă privind frecvențele pentru controlul operațional, poate fi avantajos dacă statele se străduiesc să coordoneze la nivel regional aceste canale necesare operatorilor aeriени.

4.1.8.2. Frecvențele care pot fi alocate serviciilor aeronautice mobile (R) într-o anumită regiune trebuie limitate la un anumit număr, pentru cerințele operaționale din acea regiune.

NOTĂ:

Numărul frecvențelor necesare într-o anumită regiune este în mod normal determinat de Consiliu, pe baza recomandărilor întrunirilor regionale de navigație aeriană. Caracteristicile echipamentelor VHF de bord cunoscute a fi utilizate pe scară largă în regiune vor fi luate în considerare pentru această determinare.

4.2. Utilizare benzii de frecvențe 108—117,975 MHz

4.2.1. Banda de frecvențe 108—117,975 MHz trebuie să fie alocată după cum urmează:

— Banda 108—111,975 MHz:

a) ILS, în conformitate cu paragraful 4.2.2 și RACR-CNS, volumul I, paragraful 3.1.3;

b) VOR, cu condiția ca:

1. să nu se producă nicio interferență pe canalul adiacent funcționării ILS-ului;

2. să fie utilizate numai frecvențele care se termină într-un număr par de zecimi de megahertz sau se termină într-un număr par de zecimi de megahertz și de cifra 5 pentru sutimi de megahertz;

c) sisteme de îmbunătățire a performanțelor la sol (GBAS) al GNSS, în conformitate cu RACR—CNS, volumul I, pct. 3.7.3.5, cu condiția ca ILS-ul sau VOR-ul să nu fie interferate.

NOTĂ:

Criteriile de separare geografică între echipamentele ILS și GBAS, aplicabile serviciilor de comunicație GBAS și VHF ce funcționează în banda 118—137 MHz, sunt în curs de elaborare. Până când aceste criterii vor fi definite și incluse în prezenta reglementare, se prevede ca frecvențele din banda 112,050—117,900 MHz să fie utilizate pentru alocări GBAS.

— Banda 111,975—117,975 MHz:

a) VOR;

b) sistemele de îmbunătățire a performanțelor la sol (GBAS) al GNSS, conform RACR-CNS, volumul I, pct. 3.7.3.5, cu condiția ca VOR-ul să nu fie interferat.

NOTA 1:

Materialul de îndrumare referitor la separarea în distanță necesară pentru prevenirea interferențelor între echipamentele ILS și VOR ce funcționează în banda de frecvențe 108—111,975 MHz se găsește în PIAC-CNS, volumul I, anexa C, secțiunea 3.

NOTA 2:

Materialul de îndrumare referitor la separarea în distanță necesară pentru prevenirea interferențelor între echipamentele VOR și GBAS ce funcționează în banda de frecvențe 112,050—117,900 MHz se găsește în PIAC—CNS, volumul I, anexa D, secțiunea 7.2.1.

4.2.2. Pentru planificarea alocărilor regionale, frecvențele destinate echipamentelor ILS trebuie selectate în următoarea ordine:

a) frecvențele de ILS Direcție care se termină în număr impar de zecimi de megahertz și frecvențele asociate acestora pentru ILS Pantă;

b) frecvențele de ILS Direcție care se termină în număr impar de zecimi de megahertz și de cifra 5 pentru sutimi de megahertz și frecvențele asociate acestora pentru ILS Pantă.

4.2.2.1. Prin acord regional se pot utiliza canale ILS identificate prin frecvențe ILS Direcție din banda 108—111,975 MHz, care se termină în număr impar de zecimi de megahertz și de cifra 5 pentru sutimi de megahertz, atunci când acesta devine aplicabil în condițiile următoare:

a) pentru utilizare restricționată, începând cu 1 data de ianuarie 1973;

b) pentru utilizare generală, începând cu data de 1 ianuarie 1976.

NOTĂ:

Vezi nota de la pct. 4.2.3.1.

4.2.3. Pentru planurile regionale de alocare a frecvențelor, frecvențele alocate echipamentelor VOR trebuie selectate în următoarea ordine:

a) frecvențele din banda 111,975—117,975 MHz, care se termină în număr impar de zecimi de megahertz;

b) frecvențele din banda 111,975—117,975 MHz, care se termină în număr par de zecimi de megahertz;

c) frecvențele din banda 108—111,975 MHz, care se termină în număr par de zecimi de megahertz;

d) frecvențele din banda 111,975—117,975 MHz, care se termină în 50 kHz, cu excepția celor prevăzute la pct.4.2.3.1;

e) frecvențele din banda 108—111,975 MHz, care se termină în număr par de zecimi de megahertz, urmat de cifra 5 pentru sutimi de megahertz, cu excepția celor prevăzute la pct. 4.2.3.1.

4.2.3.1. Frecvențele pentru echipamentele VOR, care se termină în număr par de zecimi de megahertz și de cifra 5 pentru sutimi de megahertz, în banda 108—111,975 MHz, și toate frecvențele care se termină în 50 kHz din banda 111,975—117,975 MHz pot fi utilizate pe baza unui acord regional, atunci când acestea au devenit aplicabile, în condițiile următoare:

a) în banda 111,975—117,975 MHz pentru utilizare restricționată;

b) pentru utilizare generală, în banda 111,975—117,975 MHz, la o dată fixată de către Consiliu, însă la cel puțin un an după data aprobării acordului regional avut în vedere;

c) pentru utilizare generală, în banda 108—111,975 MHz, la o dată fixată de către Consiliu, însă la cel puțin 2 ani sau mai mult după aprobarea acordului regional avut în vedere.

NOTĂ:

Prin *utilizare restricționată*, așa cum este menționată la pct. 4.2.2.1 lit. a) și pct. 4.2.3.1 lit. a), se înțelege că frecvențele nu sunt utilizate de către o aeronavă echipată corespunzător decât dacă:

a) funcționarea echipamentelor ILS sau VOR care nu pot utiliza aceste frecvențe să fie protejată la interferențe;

b) nu va fi impusă o cerință generală pentru echipamentele ILS sau VOR de bord de a fi capabile să opereze pe aceste frecvențe;

c) nu sunt admise derogări pentru serviciul operațional furnizat operatorilor internaționali care utilizează sisteme de bord funcționând pe frecvențe cu ecart de 100 kHz.

4.2.4. Pentru a proteja funcționarea echipamentului VOR de bord pe durata etapelor inițiale de instalare a VOR-urilor cu un ecart de 50 kHz într-o regiune în care instalațiile existente nu pot fi complet conforme cu prevederile din RACR-CNS, volumul I, cap. 3, toate echipamentele VOR existente în zona de interferență a unei facilități ce utilizează un ecart de 50 kHz trebuie modificate pentru a fi conforme cu prevederile RACR-CNS, volumul I, pct. 3.3.5.7.

4.2.5. *Disponerea frecvențelor*. Separarea geografică dintre facilitățile ce operează pe aceleași frecvențe sau pe frecvențe adiacente va fi determinată la nivel regional și trebuie să se bazeze pe următoarele criterii:

a) zonele de acțiune ale facilităților;

b) altitudinea maximă de zbor a aeronavei ce utilizează facilitățile;

c) dorința de a menține altitudinea minimă IFR atât de jos pe cât permite terenul.

NOTĂ:

Materialul de îndrumare privind acest subiect este conținut în anexele la PIAC-CNS, volumul V.

4.2.6. Pentru a micșora problemele legate de congestia frecvențelor în amplasamentele în care două echipamente distincte ILS deserveșc capetele opuse ale aceleiași piste sau diferitelor piste ale aceluiași aeroport, alocarea aceluiași perechi de frecvențe pentru ILS Direcție și Pantă trebuie să fie permisă în următoarele condiții:

a) circumstanțele operaționale să o permită;

b) fiecare ILS Direcție să aibă un semnal de identificare diferit;

c) să existe sisteme de interblocare astfel încât numai echipamentele ILS Direcție și Pantă de la o singură pistă să fie operaționale.

NOTĂ:

Prevederile ce trebuie avute în vedere sunt cuprinse în RACR—CNS, volumul I, pct. 3.1.2.7.2 și 3.1.3.9.

Tabelul 4-2

Grupa	Canale DME	Perechi asociate de canale VHF	Observații	Procedura de alocare
1	Pare: de la 18X până la 56X	ILS cu ecart de 100 kHz		Pentru utilizare generală (vezi pct. 4.3.1)
2	Pare: de la 18Y până la 56Y	ILS cu ecart de 50 kHz		
3	Pare: de la 80Y până la 118Y	VOR cu ecart de 50 kHz zecimi impare de MHz	Utilizat în mod normal în cazul în care un singur canal DME este pereche cu ILS și este parte a MLS	
4	Impare: de la 17Y până la 55Y	VOR cu ecart de 50 kHz		
5	Impare: de la 81Y până la 119Y	VOR cu ecart de 50 kHz zecimi pare de MHz		
6	Pare: de la 18W până la 56W	Niciun canal pereche asociat VHF		Pentru utilizare ulterioară (vezi pct. 4.3.2)
7	Pare: de la 18Z până la 56Z	Niciun canal pereche asociat VHF		
8	Pare: de la 80Z până la 118Z	Niciun canal pereche asociat VHF		
9	Impare: de la 17Z până la 55Z	Niciun canal pereche asociat VHF		
10	Impare: de la 81Z până la 119Z	Niciun canal pereche asociat VHF		

NOTĂ:

Canalele DME din cadrul grupelor 1 și 2 pot fi utilizate în asociere cu ILS și/sau MLS. Canalele DME din cadrul grupelor 3, 4 și 5 pot fi utilizate în asociere cu VOR sau MLS.

4.3. Utilizarea benzii de frecvențe 960—1 215 MHz pentru DME

NOTĂ:

Materiale informative privind planificarea frecvențelor canalelor DME sunt date în RACR-CNS, volumul I, anexa C, secțiunea 7.

4.3.1. Canalele de operare ale DME purtând sufixul „X” sau „Y” din RACR-CNS, volumul I, cap. 3, tabelul A, trebuie alese într-o manieră generală fără restricție.

NOTĂ:

Planul privind utilizarea canalelor pereche asigură utilizarea anumitor canale Y împreună cu VOR sau MLS. Materialul de îndrumare din RACR-CNS, volumul I, anexa C, secțiunea 7, include prevederi specifice relative la situațiile în care același canal sau un canal adiacent este utilizat în cadrul aceleiași zone pentru ambele sisteme.

4.3.2. Canalele DME purtând sufixul „W” sau „Z” din RACR-CNS, volumul I, cap. 3, tabelul A, trebuie alese pe baza acordului regional în momentul în care acestea devin aplicabile în conformitate cu următoarele:

a) utilizarea regională restricționată începând cu sau după data, luând data cea mai recentă:

1. 1 ianuarie 1989; sau

2. la o dată stipulată de către Consiliu, data fiind o perioadă de 2 ani sau mai mult, ulterioară aprobării acordului regional avut în vedere;

b) pentru utilizarea generală începând cu sau după data, luând data cea mai recentă:

1. 1 ianuarie 1995; sau

2. la o dată stipulată de către Consiliu, data fiind o perioadă de 2 ani sau mai mult, ulterioară aprobării acordului regional avut în vedere.

NOTĂ:

Utilizare restricționată înseamnă utilizarea limitată a canalului de către aeronave echipate adecvat și în așa fel încât:

a) echipamentul DME existent care nu poate opera pe aceste canale multiplexate să fie protejat la interferențe;

b) nu va fi impusă o cerință generală privind dotarea aeronavei cu echipament DME de bord, compatibil pentru operarea pe aceste canale multiplexate;

c) serviciul operațional furnizat operatorilor internaționali care utilizează echipamentul DME fără capacitatea de a utiliza canale multiplexate nu este derogat.

4.3.3. Pentru planificarea alocării pe plan regional, canalele DME asociate cu MLS trebuie să fie selectate din tabelul 4-2.

4.3.3.1. Grupele de la 1 la 5. Aceste canale DME vor fi utilizate în general. Pentru selectarea canalelor pentru alocare, sunt aplicabile următoarele reguli:

a) atunci când un sistem MLS/DME este destinat operării pe o pistă, în asociere cu un sistem ILS, canalul DME, dacă este posibil, trebuie selectat din cadrul grupei 1 sau 2 și asociat cu perechea de frecvență ILS, așa cum este indicat în tabelul pentru canale DME și perechi asociate din RACR-CNS, volumul I, cap. 3, tabelul A. În cazurile în care protecția frecvenței nu poate fi făcută pentru toate cele 3 componente, canalul MLS poate fi selectat din cadrul grupei 3, 4 sau 5;

b) atunci când un canal MLS/DME este destinat operării pe o pistă fără ILS, canalul DME ce urmează să fie utilizat va fi de preferință selectat din cadrul grupei 3, 4 sau 5.

4.3.3.2. Grupele de la 6 la 10. Aceste canale DME pot fi utilizate pe baza unui acord regional, atunci când acestea au devenit aplicabile, conform condițiilor specificate la pct. 4.3.2.

4.3.4. Coordonarea alocării canalelor regionale DME trebuie să fie efectuată conform specificațiilor OACI.

4.4. Utilizarea benzii de frecvențe 5 030,4—5 150,0 MHz

NOTA 1:

Materialul de ghidare privind planificarea protecției frecvențelor sistemelor MLS este conținut în cadrul PIAC-CNS, volumul I, anexa G.

NOTA 2:

Materialul cu privire la determinarea distanțelor de coordonare dintre sistemele MLS și stațiile de sol ce furnizează legături cu sateliții mobili negeostaționari este conținut în cadrul Recomandării ITU-R S.1342.

4.4.1. Canalele MLS trebuie să fie selectate din RACR-CNS, volumul I, cap. 3, tabelul A.

4.4.2. În scopul planificării regionale, canalele MLS trebuie să fie selectate în conformitate cu condițiile specificate la pct. 4.3.3 pentru DME-ul asociat.

4.4.3. Alocările de canale, suplimentar față de cele specificate la pct. 4.4.1, trebuie făcute în cadrul subbenzii 5030,4—5150,0 MHz, după cum este necesar, pentru a satisface cerințele ulterioare cu privire la navigația aeriană.

ANEXĂ LA CAPITOLUL 4

Lista frecvențelor alocabile

Frecvență (MHz)		Observații		Frecvență (MHz)		Observații					
121,5		Frecvență de urgență		121,95		Rezervate pentru comunicații pe suprafața aerodromului [vezi tabelul 4-1, lit. c)]					
123,1		Frecvență auxiliară SAR		121,625							
121,60	} Rezervate pentru comunicații pe suprafața aerodromului [vezi tabelul 4-1, lit. c)]			121,675							
121,65				121,725							
121,70				121,775							
121,75				121,825							
121,80				121,875							
121,85				121,925							
121,90				121,975							
GRUPA A Frecvențe (MHz)											
118,00	118,90	119,80	120,70	123,80	124,70	125,60	126,50	127,40	128,30	129,20	131,20
118,10	119,00	119,90	120,80	123,90	124,80	125,70	126,60	127,50	128,40	129,30	131,30
118,20	119,10	120,00	120,90	124,00	124,90	125,80	126,70	127,60	128,50	129,40	131,40
118,30	119,20	120,10	121,00	124,10	125,00	125,90	126,80	127,70	128,60	129,50	131,50
118,40	119,30	120,20	121,10	124,20	125,10	126,00	126,90	127,80	128,70	129,60	131,60
118,50	119,40	120,30	121,20	124,30	125,20	126,10	127,00	127,90	128,80	130,90	131,70
118,60	119,50	120,40	121,30	124,40	125,30	126,20	127,10	128,00	128,90	131,00	131,80
118,70	119,60	120,50	121,40	124,50	125,40	126,30	127,20	128,10	129,00	131,10	131,90
118,80	119,70	120,60	123,70	124,60	125,50	126,40	127,30	128,20	129,10		
GRUPA B Frecvențe (MHz)											
118,05	118,95	119,85	120,75	123,95	124,85	125,75	126,65	127,55	128,45	129,25	131,25
118,15	119,05	119,95	120,85	124,05	124,95	125,85	126,75	127,65	128,55	129,35	131,35
118,25	119,15	120,05	120,95	124,15	125,05	125,95	126,85	127,75	128,65	129,45	131,45
118,35	119,25	120,15	121,05	124,25	125,15	126,05	126,95	127,85	128,75	129,55	131,55
118,45	119,35	120,25	121,15	124,35	125,25	126,15	127,05	127,95	128,85	129,65	131,65
118,55	119,45	120,35	121,25	124,45	125,35	126,25	127,15	128,05	128,95	130,95	131,75
118,65	119,55	120,45	121,35	124,55	125,45	126,35	127,25	128,15	129,05	131,05	131,85
118,75	119,65	120,55	123,75	124,65	125,55	126,45	127,35	128,25	129,15	131,15	131,95
118,85	119,75	120,65	123,85	124,75	125,65	126,55	127,45	128,35			
GRUPA C Frecvențe (MHz)											
132,00	132,35	132,70	133,05	133,40	133,75	134,10	134,45	134,80	135,10	135,40	135,70
132,05	132,40	132,75	133,10	133,45	133,80	134,15	134,50	134,85	135,15	135,45	135,75
132,10	132,45	132,80	133,15	133,50	133,85	134,20	134,55	134,90	135,20	135,50	135,80
132,15	132,50	132,85	133,20	133,55	133,90	134,25	134,60	134,95	135,25	135,55	135,85
132,20	132,55	132,90	133,25	133,60	133,95	134,30	134,65	135,00	135,30	135,60	135,90
132,25	132,60	132,95	133,30	133,65	134,00	134,35	134,70	135,05	135,35	135,65	135,95
132,30	132,65	133,00	133,35	133,70	134,05	134,40	134,75				

GRUPA D

Frecvențe (MHz)

132,025	132,525	133,025	133,525	134,025	134,525	135,025	135,525	136,000	136,250	136,500	136,750
132,075	132,575	133,075	133,575	134,075	134,575	135,075	135,575	136,025	136,275	136,525	136,775
132,125	132,625	133,125	133,625	134,125	134,625	135,125	135,625	136,050	136,300	136,550	136,800
132,175	132,675	133,175	133,675	134,175	134,675	135,175	135,675	136,075	136,325	136,575	136,825
132,225	132,725	133,225	133,725	134,225	134,725	135,225	135,725	136,100	136,350	136,600	136,850
132,275	132,775	133,275	133,775	134,275	134,775	135,275	135,775	136,125	136,375	136,625	136,875
132,325	132,825	133,325	133,825	134,325	134,825	135,325	135,825	136,150	136,400	136,650	136,900
132,375	132,875	133,375	133,875	134,375	134,875	135,375	135,875	136,175	136,425	136,675	136,925
132,425	132,925	133,425	133,925	134,425	134,925	135,425	135,925	136,200	136,450	136,700	136,950
132,475	132,975	133,475	133,975	134,475	134,975	135,475	135,975	136,225	136,475	136,725	136,975

GRUPA E

Frecvențe (MHz)

118,025	118,925	119,825	120,725	123,925	124,825	125,725	126,575	127,425	128,275	129,125	131,175
118,075	118,975	119,875	120,775	123,975	124,875	125,775	126,625	127,475	128,325	129,175	131,225
118,125	119,025	119,925	120,825	124,025	124,925	125,825	126,675	127,525	128,375	129,225	131,275
118,175	119,075	119,975	120,875	124,075	124,975	125,875	126,725	127,575	128,425	129,275	131,325
118,225	119,125	120,025	120,925	124,125	125,025	125,925	126,775	127,625	128,475	129,325	131,375
118,275	119,175	120,075	120,975	124,175	125,075	125,975	126,825	127,675	128,525	129,375	131,425
118,325	119,225	120,125	121,025	124,225	125,125	126,025	126,875	127,725	128,575	129,425	131,475
118,375	119,275	120,175	121,075	124,275	125,175	126,075	126,925	127,775	128,625	129,475	131,525
118,425	119,325	120,225	121,125	124,325	125,225	126,125	126,975	127,825	128,675	129,525	131,575
118,475	119,375	120,275	121,175	124,375	125,275	126,175	127,025	127,875	128,725	129,575	131,625
118,525	119,425	120,325	121,225	124,425	125,325	126,225	127,075	127,925	128,775	129,625	131,675
118,575	119,475	120,375	121,275	124,475	125,375	126,275	127,125	127,975	128,825	129,675	131,725
118,625	119,525	120,425	121,325	124,525	125,425	126,325	127,175	128,025	128,875	130,925	131,775
118,675	119,575	120,475	121,375	124,575	125,475	126,375	127,225	128,075	128,925	130,975	131,825
118,725	119,625	120,525	123,725	124,625	125,525	126,425	127,275	128,125	128,975	131,025	131,875
118,775	119,675	120,575	123,775	124,675	125,575	126,475	127,325	128,175	129,025	131,075	131,925
118,825	119,725	120,625	123,825	124,725	125,625	126,525	127,375	128,225	129,075	131,125	131,975
118,875	119,775	120,675	123,875	124,775	125,675						

GRUPA F

[vezi, de asemenea, tabelul 4-1 (bis)]

118,000—121,400
în trepte de 8,33 kHz121,600—123,050
în trepte de 8,33 kHz123,150—136,475
în trepte de 8,33 kHz

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE pentru aprobarea Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar

În temeiul prevederilor art. 6 alin. (3) și art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 26 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 983/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din data 27 aprilie 2011, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii va duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 3. — La data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I, Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 115/2008 pentru aprobarea Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 20 mai 2008, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Art. 4.— Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Ion Mihăilescu

București, 27 aprilie 2011.
Nr. 212.

ANEXĂ

NORME privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar

CAPITOLUL I

Dispoziții generale. Definiții

Art. 1. — În cuprinsul prezentelor norme, următorii termeni se definesc astfel:

— *Camera* = Camera Auditorilor Financiari din România;

— *norme* = norme privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar;

— *stagiar* = persoana fizică care a promovat testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar contabil pentru accesul la stagiul sau care a echivalat testul de acces la stagiul conform protocoalelor încheiate de Cameră și își desfășoară activitatea conform prezentelor norme;

— *îndrumător* = persoană fizică, auditor financiar activ sau juridică, membră a Camerei, sub îndrumarea căreia se desfășoară stagiul unuia sau mai multor stagii în activitatea de audit financiar;

— *stagiul* = perioada de pregătire practică a stagiului în activitatea de audit financiar;

— *Caiet de practică* = caietul și documentația întocmite de către stagiarul în activitatea de audit financiar, prin care se consemnează și se certifică activitățile desfășurate de acesta.

CAPITOLUL II

Organizarea stagiului

Art. 2. — Stagiul în activitatea de audit financiar se efectuează de către persoanele care au promovat testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil pentru accesul la stagiul organizat de Cameră sau care au beneficiat de excepția de echivalare a testului de acces la stagiul în baza protocoalelor încheiate de Cameră.

Art. 3. — Testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil pentru accesul la stagiul se organizează în perioada ianuarie—februarie a fiecărui an, cu aprobarea Consiliului Camerei.

Art. 4. — Admiterea candidaților la stagiul în activitatea de audit financiar

(1) Candidații declarați admiși la testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil pentru accesul la stagiul și candidații cărora li s-a echivalat acest test conform unui protocol încheiat de Cameră vor urma procedurile stabilite prin prezentele norme.

(2) Înscrierea la stagiul se realizează pe baza unei cereri-tip adresate Camerei, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentele norme, după ce a fost achitat tariful de înscriere la stagiul.

(3) Cererea-tip este adresată Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagieri pentru verificare și înscriere ca stagiar în activitatea de audit financiar.

(4) Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri va elibera pentru fiecare stagiar o legitimație a stagiarului în activitatea de audit financiar. Legitimația se vizează anual odată cu îndeplinirea tuturor obligațiilor anuale.

(5) Candidații declarați admiși la testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil și candidații cărora li s-a echivalat testul de acces la stagiu conform unui protocol încheiat de Cameră pot solicita înscrierea ca stagiar în activitatea de audit financiar la Cameră în perioadele:

— aprilie—mai a anului în care au susținut testul în condițiile stabilite de art. 3;

— aprilie—mai a anului următor dacă li s-a echivalat testul.

(6) Candidaților care nu solicită înscrierea ca stagiar în activitatea de audit financiar în termenul prevăzut la art. 4 alin. (5) li se anulează testul de acces la stagiu, respectiv echivalarea.

Art. 5. — Durata stagiului

(1) Stagiul în activitatea de audit financiar se desfășoară pe o perioadă de minimum 3 ani. Fiecare an de stagiu are durata unui an calendaristic.

(2) Perioada de stagiu începe de la data la care stagiarul a fost înregistrat la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri al Camerei.

(3) La cererea stagiarului, perioada de pregătire practică poate fi suspendată cel mult un an, o singură dată pe parcursul celor 3 ani de stagiu. Pentru suspendarea stagiului timp de un an, stagiarul va depune o cerere la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri al Camerei. Pe perioada suspendării stagiarul nu este obligat să participe la cursurile anuale de pregătire profesională și nici să achite tariful pentru monitorizarea activității de pregătire practică pentru anul suspendat.

(4) La finalizarea perioadei de stagiu, stagiarul se poate prezenta la susținerea examenului de competență profesională pentru atribuirea calității de auditor financiar.

Art. 6. — Organizarea stagiului

(1) Camera monitorizează activitatea desfășurată în perioada de pregătire profesională practică a stagiilor prin Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri și Departamentul de monitorizare și competență profesională.

(2) Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri va ține evidența stagiilor înscrise, în ordinea aprobării cererilor de înscriere la stagiu.

(3) Activitățile practice desfășurate de stagiar, documentele și rapoartele acestuia sunt consemnate într-un dosar numit Caiet de practică.

(4) În fiecare an de stagiu, stagiarii în activitatea de audit financiar au obligația de a achita tariful pentru monitorizarea activității de pregătire practică.

(5) Finalizarea stagiului se face personal prin îndeplinirea tuturor obligațiilor conform prevederilor prezentelor norme.

Art. 7. — Desfășurarea stagiului se derulează în cadrul a două module distincte:

a) anul I de stagiu este destinat pregătirii teoretice și aplicative a stagiilor;

b) anii II și III de stagiu sunt destinați practicii efective a stagiarului în cadrul societăților sau cabinetelor de audit financiar.

CAPITOLUL III

Activitatea desfășurată în anul I de stagiu

Art. 8. — Anul I de stagiu este destinat pregătirii teoretice și aplicative organizate în mod centralizat de către Cameră și se va organiza astfel:

a) semestrul I — pregătire teoretică;

b) semestrul II — pregătire aplicativă.

Art. 9. — Activitățile pentru semestrul I de stagiu se vor organiza de către Cameră sau de către societățile de audit financiar membre ale Camerei, care dispun de posibilitățile materiale necesare organizării acestei activități, aprobate de către Consiliul Camerei. Activitatea de pregătire teoretică reprezintă participarea la cursuri organizate de Cameră. Cursurile vor fi ținute de către formatori agreați de Cameră.

Art. 10. — Pregătirea teoretică din anul I de stagiu va fi stabilită de către Consiliul Camerei și se va referi în general la:

a) standardele de contabilitate — reactualizarea cunoștințelor stagiilor în conformitate cu modificările Standardelor internaționale de contabilitate;

b) standardele de audit financiar;

c) Codul privind conduita etică și profesională în domeniul auditului financiar.

Art. 11. — Activitățile de pregătire teoretică prezentate mai sus vor fi studiate în semestrul I al anului I de stagiu pe un fond de timp de 25 de ore.

Art. 12. — La sfârșitul programului de pregătire profesională, stagiarii în activitatea de audit financiar vor susține un test de verificare a cunoștințelor dobândite pe parcursul celor 25 de ore.

Art. 13. — Subiectele testului de semestrul și punctajul de admitere se vor stabili de către Consiliul Camerei, iar verificarea rezultatelor se va face de către o Comisie formată din reprezentanți ai societăților care au organizat cursul și reprezentanți ai Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagieri din cadrul Camerei.

Art. 14. — Candidații care nu au fost admiși la testul organizat la sfârșitul programului de pregătire profesională vor putea susține un al doilea test într-un interval de maximum 3 luni. Candidaților care nu au promovat nici cel de-al doilea test li se va anula testul de acces la stagiu, respectiv echivalarea testului și perioada de stagiu efectuată.

Art. 15. — Candidații declarați admiși la testul organizat la sfârșitul cursului de pregătire profesională vor urma programul de pregătire aplicativă organizat de către Cameră, ce se va desfășura în semestrul II al anului I de stagiu.

Art. 16. — În semestrul II de stagiu, în cadrul programului de pregătire aplicativă, stagiarii în activitatea de audit financiar vor elabora un proiect privind o lucrare practică cu tematică din audit financiar. Proiectul va fi predat la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri, iar evaluarea se va realiza de către inspectorii din cadrul Departamentului de monitorizare și competență profesională și de către Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri. Consiliul Camerei va stabili tematica proiectului și criteriile minimale ce trebuie realizate în cadrul acestuia. Lucrarea practică trebuie vizată de îndrumătorul de stagiu.

Art. 17. — Stagiarii care îndeplinesc cerințele de pregătire profesională cerute de programul de pregătire teoretică din semestrul I și de programul de pregătire aplicativă din semestrul II, care au achitat tariful pentru monitorizarea activității de pregătire practică și au depus acceptul îndrumătorului de stagiu, se vor putea înscrie în anul II.

Art. 18. — Finalizarea anului I, depunerea lucrării practice și a acceptului îndrumătorului de stagiu vor avea loc în perioada aprilie—mai a fiecărui an. Stagiilor care au depășit termenul de un an de la înscrierea la stagiu și nu au depus cerere de suspendare a anului de stagiu li se va anula testul de acces la

stagiu, respectiv echivalarea testului și perioada de stagiu efectuată.

CAPITOLUL IV

Activitatea desfășurată în anii II și III de stagiu

Art. 19. — Activitatea de stagiu în anii II și III se desfășoară sub îndrumarea unui auditor financiar activ, care are în desfășurare lucrări de audit pe toată durata stagiaturii (ca persoană fizică sau în cadrul societăților ori cabinetelor de audit).

Art. 20. — Participă la această etapă a stagiului stagiarii care și-au îndeplinit obligațiile în conformitate cu prevederile cap. III.

Art. 21. — În vederea desfășurării stagiului în anii II și III, stagiarul va prezenta la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagiari acceptul îndrumătorului de stagiu, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 2, care face integrantă din prezentele norme, care va conține declarația pe propria răspundere a îndrumătorului de stagiu că are în derulare cel puțin un contract de audit și va primi Caietul de practică. Anul II de stagiu începe în momentul depunerii acceptului îndrumătorului de stagiu la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagiari.

Art. 22. — Stagiul trebuie să se efectueze pe lângă o persoană fizică, auditor financiar activ sau în cadrul unei societăți comerciale de audit, membră a Camerei. Persoanele fizice și juridice, membre ale Camerei, care fac dovada că au în derulare cel puțin o misiune de audit financiar, pot să înainteze Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagiari o scrisoare prin care își iau angajamentul de a lua sub îndrumare stagiari în activitatea de audit financiar.

Art. 23. — Un îndrumător de stagiu nu poate avea mai mult de 15 stagiari în activitatea de audit sub îndrumare.

Art. 24. — Stagiarul în activitatea de audit financiar are obligația de a-și găsi un îndrumător de stagiu, care să ofere garanții suficiente în ceea ce privește asigurarea condițiilor pentru desfășurarea perioadei de pregătire profesională practică.

Art. 25. — Îndrumătorul este o persoană fizică. Când stagiul este realizat într-o societate comercială de audit financiar, înscrisă în Registrul public al auditorilor financiari — persoane juridice, aceasta precizează numele și calitatea îndrumătorului de stagiu ales din rândul angajaților, asociaților, care trebuie să aibă calitatea de auditor financiar activ.

Art. 26. — Înlocuirea îndrumătorului de stagiu va fi anunțată Camerei, în scris, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data efectuării modificării. În acest sens se vor trimite la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagiari următoarele documente:

— cerere pentru înlocuirea îndrumătorului de stagiu, care va fi semnată și de vechiul îndrumător de stagiu că a luat cunoștință de această modificare;

— acceptul noului îndrumător de stagiu.

Art. 27. — Nerespectarea obligației de a anunța Camera în legătură cu înlocuirea îndrumătorului de stagiu în termenul prevăzut la art. 26 conduce la nerecunoașterea ca perioadă de stagiu a intervalului de timp dintre renunțarea la îndrumătorul anterior și anunțarea Camerei.

Art. 28. — În cazul în care un stagiar se prezintă la Camera pentru finalizarea anului II, respectiv anului III de stagiu și se constată că îndrumătorul de stagiu nu a avut angajamente de audit pentru anul respectiv, stagiarylui i se va anula testul de acces la stagiu, respectiv echivalarea testului și perioada de stagiu efectuată, iar îndrumătorul de stagiu va fi sancționat cu avertisment, potrivit prevederilor legale.

Art. 29. — În perioada de stagiu, stagiarul este obligat să efectueze anual un minim de 25 de zile lucrătoare de experiență

profesională, în fiecare din domeniile: contabilitate, audit și opționale.

Art. 30. — Repartizarea timpului de stagiu pe activități este stabilită de îndrumător, care trebuie să acorde stagiarylui toate facilitățile, pentru a-i permite să efectueze instruirea.

Art. 31. — Pe întreaga perioadă de desfășurare a stagiului, stagiarul trebuie să își îndeplinească obligațiile privind întocmirea Caietului de practică, în care se reflectă în mod corect și complet experiența profesională acumulată.

Art. 32. — La fiecare 6 luni, stagiarul trebuie să prezinte îndrumătorului un raport sintetic al experienței profesionale dobândite.

Art. 33. — Stagiarii sunt obligați să participe la cursurile de pregătire profesională continuă organizate de către Camera atât în anul II, cât și în anul III de stagiu.

Art. 34. — Nerespectarea prevederilor art. 33, în condițiile în care anul de stagiu nu a fost suspendat, duce la anularea testului de acces la stagiu, respectiv echivalarea testului și a perioadei de stagiu efectuate.

Art. 35. — Stagiarul trebuie să prezinte anual sau la cerere Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagiari Caietul de practică pentru verificare.

Art. 36. — Stagiarul trebuie să prezinte anual Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagiari raportul referitor la activitatea desfășurată pe parcursul anului respectiv, întocmit, semnat și ștampilat de îndrumătorul de stagiu.

Art. 37. — Stagiarul va primi viza pentru finalizarea anului de stagiu la data la care va prezenta la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagiari caietul și raportul îndrumătorului de stagiu pentru anul respectiv, în urma îndeplinirii cerințelor de pregătire profesională și achitării tarifului pentru monitorizarea activității de pregătire practică.

Art. 38. — Finalizarea anului II, respectiv anului III de stagiu se va face în perioada aprilie—mai a fiecărui an. Stagiarylui care nu vor finaliza anul de stagiu în perioada menționată de prezentele norme și care nu au depus cerere de suspendare a unui an de stagiu li se va anula testul de acces la stagiu, respectiv echivalarea testului și perioada de stagiu efectuată.

Art. 39. — Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagiari este autorizat:

— să stabilească numărul de ore de pregătire, precum și repartizarea acestora pe domenii de activitate;

— să întrerupă perioada de stagiu, la cererea stagiarylui, din motive cum ar fi: satisfacerea stagiului militar, sănătate sau alte motive considerate justificate.

CAPITOLUL V

Urmărirea, controlul și aprecierea activităților desfășurate de către stagiarii în activitatea de audit financiar

Art. 40. — Urmărirea modului de desfășurare a stagiului este realizată și apreciată de îndrumătorul de stagiu și de către Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagiari, în colaborare cu Departamentul de monitorizare și competență profesională.

Art. 41. — Îndrumătorul de stagiu trebuie să verifice activitățile desfășurate de stagiar și să notifice evidența detaliată a experienței profesionale din Caietul de practică al stagiarylui la fiecare 6 luni.

Art. 42. — Îndrumătorul de stagiu trebuie să le creeze stagiarylui condiții pentru:

a) a urma pregătirea prevăzută în prezentele norme;

b) a se achita cu regularitate de obligațiile lor prevăzute în prezentele norme.

Art. 43. — Îndrumătorul de stagiu trebuie să mărească treptat nivelul de dificultate al lucrărilor încredințate stagiarylui în activitatea de audit financiar și să îi ajute să își însușească

disciplinele profesionale ale pregătirii tehnice de bază (contabilitate și audit) în conformitate cu Caietul de practică al stagiarului.

Art. 44. — Pentru fiecare 6 luni îndrumătorul trebuie să facă o evaluare a activității stagiarului pe următoarele domenii:

- în ce măsură a fost respectat programul de stagiu;
- cunoștințele și aptitudinile de specialitate;
- gradul de însușire a experienței profesionale;
- raționamentul profesional.

Art. 45. — Pentru fiecare domeniu de evaluare se poate da unul dintre calificativele:

1. satisfăcător;
2. nesatisfăcător.

Art. 46. — Îndrumătorul trebuie să întocmească anual un raport scris de evaluare a stagiarului în care să se consemneze:

1. progresele înregistrate de stagiar;
2. deficiențele constatate în experiența profesională;
3. acțiuni de întreprins în viitor;
4. opinia generală privind evoluția profesională a stagiarului.

Art. 47. — De asemenea îndrumătorul de stagiu trebuie să răspundă la solicitările Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagieri și Departamentului de monitorizare și competență profesională în legătură cu furnizarea de informații privind activitatea stagiarului.

Art. 48. — Departamentul de monitorizare și competență profesională poate organiza, prin sondaj sau ori de câte ori este solicitat din partea Consiliului Camerei, un control al calității activității stagiarilor și a îndrumătorilor de stagiu. Inspectorii din cadrul Departamentului de monitorizare și competență profesională vor întocmi un raport în urma controlului efectuat. Acest raport va cuprinde o evaluare a activității stagiarului, precum și propuneri de îmbunătățire a activității stagiarilor.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 49. — La sfârșitul perioadei de stagiu, stagiarul va preda Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagieri din cadrul Camerei Caietul de practică completat și vizat pentru toată perioada de pregătire profesională practică.

Art. 50. — La sfârșitul perioadei de stagiu, îndrumătorul întocmește declarația care să ateste capacitatea stagiarului de a se prezenta la examen, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentele norme. În cazul în care stagiarul a avut mai mulți îndrumători, acesta va obține declarații de la toți îndrumătorii de stagiu pe care le va depune la Cameră în momentul înscrierii la examenul de aptitudini profesionale pentru obținerea calității de auditor financiar.

Art. 51. — Stagiarii care au finalizat stagiul se pot prezenta la oricare dintre sesiunile examenului de competență profesională, pentru atribuirea calității de auditor financiar, organizate de Cameră, în termen de 3 ani de la data finalizării calendaristice a perioadei de stagiatură.

Art. 52. — Pe parcursul celor 3 ani de zile în care stagiarii se pot prezenta la examenul de aptitudini profesionale, pentru atribuirea calității de auditor financiar, aceștia vor avea obligația de a participa anual la cursurile de pregătire profesională organizate de către Cameră. Neparticiparea la oricare dintre aceste cursuri duce la imposibilitatea participării la următoarele sesiuni de examen de competență profesională, pentru atribuirea calității de auditor financiar.

Art. 53. — Persoanele care nu obțin calitatea de auditor financiar în acești 3 ani își pierd calitatea de stagiar în activitatea de audit financiar, iar procedura de admitere în stagiu va putea fi reluată ulterior.

Art. 54. — Prezentele norme se aplică începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*ANEXA Nr. 1
la norme*

CERERE

de înscriere la stagiu pentru candidații declarați admiși la testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil

Subsemnatul(a),, născut(ă) la data de în localitatea, cu domiciliul în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, legitimat(ă) cu buletinul/carta de identitate/pașaportul seria nr., eliberat(ă) de la data de, cod numeric personal (CNP), telefon: acasă:, serviciu:, mobil:, adresa de e-mail:, funcția/locul de muncă, solicit înscrierea la stagiu în activitatea de audit financiar la Camera Auditorilor Financieri din România.

Data

.....

Semnătura

.....

ACCEPTUL ÎNDRUMĂTORULUI DE STAGIU

Numele
 Prenumele
 Adresa
 Telefon
 Asociat în S.C. nr. autorizație
 Numărul carnetului de membru al Camerei Auditorilor Financiari din România

Certific că domnul/doamna a început desfășurarea activității de stagiul sub îndrumarea mea la data de

Stagiul se va efectua cu forme legale de încadrare/adeverință de stagiul, respectând prevederile Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 212/2011 pentru aprobarea Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiariilor în activitatea de audit financiar.

Totodată, declar pe propria răspundere că am în derulare cel puțin un angajament de audit financiar.

Data	Semnătura și ștampila
.....

DECLARAȚIA ÎNDRUMĂTORULUI DE STAGIU

Numele
 Prenumele
 Numărul carnetului de membru al Camerei Auditorilor Financiari din România
 Asociat în S.C., nr. autorizație

Declar că domnul/doamna a desfășurat stagiul de pregătire practică sub îndrumarea mea în perioada și a dobândit pe perioada stagiului toate cunoștințele necesare pentru a se putea prezenta la examenul de aptitudini profesionale pentru atribuirea calității de auditor financiar.

Totodată, menționez că pe perioada în care am fost îndrumător de stagiul am avut în derulare angajamente de audit în calitate de persoană fizică/juridică.

Data	Semnătura și ștampila
.....

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

